

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ



Ενημερωτικό δελτίο του

Πανελληνίου Συλλόγου
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας

Ν° 25 (Περίοδος Β') Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2006

“ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ”

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
Τεύχος 25°, Ιανουάριος-Μάρτιος 2006

Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΑΣ

Εκδότης-Διευθυντής: Παντελής Λεούσης

Συντακτική Επιτροπή:

Π.Λεούσης, Ν.Καρδούλης, Α.Ιατρίδης

Διοικητικό Συμβούλιο Π.Σ.Θ.Φ.Ν. 2005-2006

Πρόεδρος: Παντελής Λεούσης
Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Καγκελάρης
Γεν. Γραμματέας: Νομικός Καρδούλης
Οικ. Διαχειριστής: Αλέκος Ιατρίδης
Έφορος: Ευάγγελος Ολύμπιος
Μέλη: Νίκος Χελιδόνης (Τρίκαλα Θεσσαλίας)
Θανάσης Απέργης (Θεσσαλονίκη)

Διεύθυνση Αλληλογραφίας
Αγίου Δημητρίου 12
14452 Μεταμόρφωση

Τηλ. & Fax: 210-2825134, 210- 6716448
e-mail: p_leoussis@hotmail.com

Υπεύθυνος τυπογραφείου:
Γεώργιος Σκίτσας

Ο Θεματικός Φιλοτελιστής
διανέμεται δωρεάν στα μέλη.
Εγγραφή Νέων Μελών € 5, Νεότητας 2 €
Ετήσια Συνδρομή € 10, Νεότητας 3 €

Ο Θεματικός φιλοτελιστής
έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο
“ΕΦΙΛΑ 2002” (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό
BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - Contents

Γράμμα του προέδρου - Editorial	2
Δικά μας και δικά σας νέα	3
Philatelic news	
Το ταγκό και η ιστορία του (Π. Λεούση)	7
The Tango and its story, by P. Leoussis	
Ιστορική αναδρομή στις ελληνικές φιλοτελικές εκθέσεις (Ν.Καρδούλη)	17
History of the Hellenic Philatelic Exhibitions, by N.Kardoulis	
Μία Audrey Herburn ταχυδρομημένη, αλλά ...ακυκλοφόρητη! (Michele Picardi).....	21
An “Audrey Herburn” postally used, but ...never issued	
Μουσικές συνθέσεις για το Γραμματόσημο (Π.Λεούση).....	23
Musical compositions for the stamp	
Παρτιτούρα “Υμνου στο Γραμματόσημο”.....	26
The “Hymn to the stamp” score	
Η γιορτή βασιλόπιτας του Συλλόγου μας.....	27
The New Year feast of our Society	
Αντί “Ανοικτής Επιστολής” - “Αχ! αυτό το πλάνο”.....	28
An interesting collection as example	
Μάτα Χάρι.....	33
Mata Hari	
Μότσαρτ, το μεγαλύτερο παιδί θαύμα όλων των εποχών (Π.Λεούση).....	37
W. A. Mozart, the greatest child-prodigy of all eras	
Αναμνηστικές σφραγίδες του 2005.....	40
The 2005 Hellenic Special Cancellations	
Νέες εκδόσεις (Ν.Καρδούλη)	42
New stamp issues, by N.Kardoulis	

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal

No.25, January-March 2006

Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY AND YOUTH

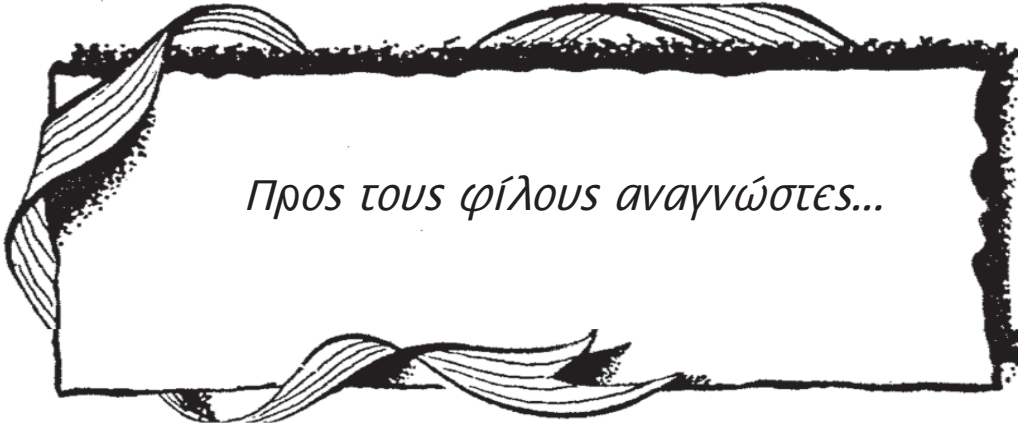
Editor-Director: Pantelis Leoussis

Editorial Committee: P. Leoussis, N. Kardoulis, A. Iatridis

Address for correspondence: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens

Tel. & Fax: 0031- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

THE THEMATIC PHILATELIST is distributed gratis to the members



Προς τους φίλους αναγνώστες...

Πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι με το πώς ξεκίνησε η νέα χρονιά. Η γιορτή του Συλλόγου μας της 23ης Ιανουαρίου ήταν όμορφη και επιτυχημένη. Από την αρχή του χρόνου τέσσερα καινούργια μέλη προστέθηκαν στη δύναμή μας. Τα μέλη μας καταβάλλουν τη συνδρομή τους με αξιοθαύμαστη προθυμία, καθιστώντας, και με τις συνεχείς νέες εγγραφές, τον Πανελλήνιο Σύλλογο Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας έναν από τους πρώτους φιλοτελικούς Συλλόγους της χώρας σε (πραγματικό) αριθμό μελών.

Αλλά και οι φίλοι εκθέτες πρέπει να είναι ευχαριστημένοι. Η παρουσία τους στις πολυπληθείς εκθέσεις αυτής της χρονιάς θα είναι πολύπλευρη. Στη BELGICA 2006 έγιναν αποδεκτές όλες οι συλλογές θεματικών που ζήτησαν συμμετοχή. Στη JERUSALEM 2006 έχουμε επίσης συμμετοχή. Στην ESPANA '06 υπάρχουν αρκετές αιτήσεις θεματικών και περιμένουμε απάντηση. Η ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006, που ήδη οριστικοποιήθηκε, θα περιμένει τις συλλογές παλαιών και νέων θεματικών, ώστε η παρουσία μας σε εθνικό επίπεδο να είναι δυνατή, αλλά και για να υποστηρίξουμε την αξιέπαινη προσπάθεια των διοργανωτών.

Τέλος, ο Σύλλογός μας, σε συνεργασία με την Ε.Ε.Σ. Καρτών Μάξιμουμ, ετοιμάζει προς το τέλος του χρόνου τοπική, μη συναγωνιστική, έκθεση Θεματικού Φιλοτελισμού και Μαξιμαφιλίας, σε αθηναϊκό προάστιο, όπου θα μπορούν να λάβουν το «βάπτισμα του πυρός» ακόμα και πρωτόλεια εκθέματα...

Με τόσο μεγάλη φιλοτελική δραστηριότητα, με τόσα ευχάριστα γεγονότα, πώς να μην είμαστε ικανοποιημένοι; Πώς να μη θεωρούμε ότι ξεκίνησε μία καλύτερη χρονιά;

Ο Πρόεδρος

**Στείλτε μας τα θεματικά άρθρα σας,
τις συνεργασίες σας, τις απόψεις σας.
Ο Θεματικός Φιλοτελιστής μπορεί και πρέπει να γίνει το
βήμα και η φωνή κάθε θεματικού συλλέκτη.**



Φιλοτελική Έκθεση στην Κοζάνη

Από 11 έως 13 Νοεμβρίου 2005 διεξήχθη στην Κοζάνη, με μεγάλη επιτυχία, Φιλοτελική Έκθεση που διοργάνωσε τοπική Φιλοτελική Εταιρεία. Δεν έγιναν γνωστές περισσότερες λεπτομέρειες, εκτός από το ότι στα εκθέματα περιλαμβάνονταν οι γνωστές καταξιωμένες συλλογές των Θανάση Πάσχου και Δημήτρη Μεντεσίδη.

«Πανελλήνια Ημερίδα Σχολικού Φιλοτελισμού»

Όπως είχαμε αναγγείλει στο προηγούμενο τεύχος, στις 12 Νοεμβρίου 2005 διεξήχθη με μεγάλη επιτυχία στην Καρδίτσα η «Πανελλήνια Ημερίδα Σχολικού Φιλοτελισμού» που διοργάνωσε η δραστήρια Φιλοτελική Ένωση Καρδίτσας.

Στην Ημερίδα συμμετείχαν εκπρόσωποι της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας με επικεφαλής τον πρόεδρό της Μ. Τσιρώνη, εκπρόσωποι Συλλόγων –κυρίως των γειτονικών νομών-, τοπικοί παράγοντες, καθώς και τοπικοί εκπρόσωποι του ΕΛΤΑ.

Φιλοτελικό Λεξικό Όρων και Θεμάτων

Λάβαμε από τον ΕΛΤΑ το Φιλοτελικό Λεξικό Όρων και Θεμάτων, του Ειδικού Συμβούλου Φιλοτελισμού του ΕΛΤΑ κ. Μωυσή Κωνσταντίνη, το οποίο ο Οργανισμός εξέδωσε «συμβάλλοντας και με αυτό τον τρόπο στην αύξηση της γνώσης και στη διάδοση του φιλοτελισμού», όπως αναφέρεται στο συνοδευτικό φύλλο. Ευχαριστούμε θερμά.

Γιορτές βασιλόπιτας

- Η Ένωση Φιλοτελιστών Κηφισιάς – Ολυμπιακός Φιλοτελισμός γιόρτασε τον καινούργιο χρόνο με την κοπή της βασιλόπιτας στο κατάμεστο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου, στις 16 Ιανουαρίου. Η εκδήλωση περιλάμβανε ομιλία του Προέδρου της Ένωσης Ιωάννη Λαζίδη με θέμα την Κηφισιά που έφυγε, με ταυτόχρονη προβολή φωτογραφικού υλικού.

- Η Φιλοτελική Εταιρεία Δράμας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα σε αίθουσα του ξενοδοχείου «Εμπορικών», παρουσία πλήθους Δραμινών φιλοτελιστών και φίλων, καθώς και φιλοτελιστών από γειτονικές πόλεις.

Αναδημοσιεύσεις από το Θεματικό Φιλοτελιστή

Το άρθρο του Παντελή Λεούση «Αθωνική Πολιτεία του Αγίου Όρους» του προηγούμενου τεύχους μας δημοσιεύεται ήδη σε συνέχειες στο τριμηνιαίο ASPHILTHEM, όργανο της Θεματικής Φιλοτελικής Εταιρείας των γαλλόφωνων Βέλγων. Το ίδιο περιοδικό έχει ήδη δημοσιεύσει τα άρθρα «Δίας, ένας ακαταμάχητος εραστής», «Οι Έλληνες και οι μουσική» και «Η Ναυμαχία του Ναβαρίνου» του ίδιου συγγραφέα, που δημοσιεύτηκαν σε προηγούμενα τεύχη του Θεματικού Φιλοτελιστή. Η «Αθωνική Πολιτεία του Αγίου Όρους» δημοσιεύεται ήδη και στον ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟ σε συνέχειες, ενώ το άρθρο που παρουσιάζεται σήμερα στον Θ.Φ. έχει ήδη δημοσιευτεί σε πρόσφατο τεύχος του περιοδικού "ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ" του Διεθνούς Κέντρου Χορού (CID).

Τιμητική Διάκριση της ΕΦΕ Θεσσαλονίκης

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορηθήκαμε ότι η Ευρωπαϊκή Φιλοτελική Ομοσπονδία (FEPA) απένειμε στην Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Θεσσαλονίκης το Πιστοποιητικό Αναγνώρισης για το 2005. Στο σχετικό σκεπτικό αναφέρεται ότι η σημαντική αυτή διάκριση δόθηκε ως αναγνώριση της μακρόχρονη και επιτυχούς δράση της φίλης Εταιρείας, που, όντως, τόσα προσφέρει στο βορειοελλαδικό φιλοτελισμό.

Συγχαίρουμε θερμά.

Νέα ελληνική φιλοτελική ιστοσελίδα

Μία ακόμα ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία, η Φιλοτελική Ένωση Καρδίτσας, απέκτησε τη δική της ιστοσελίδα: www.filotelikard.gr και E-mail: fekard@cld.gr.

Χαιρετίζουμε το γεγονός και συγχαίρουμε τη φίλη Ένωση.

Ελληνική Συλλογή προσκεκλημένη σε τοπική έκθεση της Απουλίας.

Μετά από προσωπική πρόσκληση του προέδρου Antonio Sabatino της Φιλοτελικής και Νομισματικής Λέσχης του Μπάρι (Circolo Filatelico e Numismatico Barese) -Εταιρεία με την οποία ο Σύλλογος μας συνεργάζεται από ετών-, ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Παντελής Λεούσης μετέβη στην πρωτεύουσα της Απουλίας ως φιλοξενούμενος και εξέθεσε συλλογή του σε φιλοτελική έκθεση που έλαβε χώρα εκεί από 9-18 Μαρτίου 2006.

Η ετήσια αυτή έκθεση διοργανώνεται μέσα στα πλαίσια της μεγάλης διεθνούς εμπορικής έκθεσης Fiera di Levante, με διαφορετικό κάθε χρόνο χαρακτήρα (άλλοτε Εθνική, άλλοτε τοπική ή ειδικών Τάξεων, άλλοτε με προσκλήσεις, κλπ.). Εφέτος πραγματοποιήθηκε αποκλειστικά με προσκεκλημένα εκθέματα, χωρίς συναγωνιστικό χαρακτήρα. Συμμετείχαν 41 εκθέματα όλων των τάξεων, από διάφορες πόλεις της Ιταλίας.

Η ίδια Έκθεση επεφύλαξε μία ακόμα τιμή στον προσκεκλημένο της. Στο ειδικό τεύχος που κατ'έθιμο οι ιταλικές φιλοτελικές εκθέσεις εκδίδουν με το όνομα "Numero Unico" (μοναδικό τεύχος), δημοσίευσε την μουσική της πρόσφατης σύνθεσής του «Ύμνος στο γραμματόσημο», ενώ σε ξεχωριστή σελίδα δημοσιεύεται σύντομη παρουσίαση του συνθέτη, η ελεύθερη μετάφραση των στίχων του στα ιταλικά, καθώς και προτροπή προς όποιον θα είχε τη δυνατότητα και τη διάθεση να προσαρμόσει αυτό το ελεύθερο κείμενο σε έμμετρο, πάνω στο ρυθμό και τη μελωδική γραμμή του παραπάνω τραγουδιού.

Τόσο ο Σύλλογός μας, όσο και ο πρόεδρος Παντελής Λεούσης, εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους προς το φίλο Σύλλογο και τον δραστήριο πρόεδρό του, τόσο για την θερμή δωδεκαήμερη φιλοξενία που μας πρόσφερε, όσο και για την άριστη συνεργασία των συλλόγων μας.

Από την επόμενη διοργάνωση, του 2007, συμφωνήθηκε να λαβαίνουν μέρος στην παραπάνω έκθεση όσα από τα μέλη του Συλλόγου μας το επιθυμούν.

Σημειώνεται ότι το Circolo Filatelico e Numismatico Barese, σε συνεργασία με το «Circolo Filatelico Molfettese» (Molfetta = πόλη της Απουλίας) σχεδιάζει για το 2008 τη διοργάνωση Διεθνούς Μεσογειακής Έκθεσης, συναγωνιστικού χαρακτήρα, με συλλογές από όλες τις χώρες που βρέχονται από τα νερά της Μεσογείου. Θα διεξαχθεί στο Μπάρι, μεταξύ Μαρτίου-Απριλίου 2008. Από κάθε χώρα θα συμμετάσχουν 3-4 από τις καλύτερες συλλογές, κατόπιν συνεννοήσεως με τις Εθνικές Ομοσπονδίες, σε τρόπο ώστε η " PUGLIAPHIL 2008 " να γίνει ένα είδος ΦΕΣΤΙΒΑΛ εκθεσιακού φιλοτελισμού, με ότι καλύτερο έχει να επιδείξει η Μεσόγειος.

Περισσότερες λεπτομέρειες θα δημοσιεύσουμε εν καιρώ.

JERUSALEM '06 με διεθνή συμμετοχή

Στην Εθνική Φιλοτελική Έκθεση του Ισραήλ JERUSALEM '06 που οργανώνεται από 8-11 Μαΐου 2006, λαβαίνουν μέρος τέσσερες ακόμα προσκεκλημένες χώρες: Σουηδία, Δανία, ΗΓΓΑ και Ελλάδα, με 50 πλαίσια η κάθε μία

(Σημείωση: έχουμε ήδη γράψει σχετικά στο περασμένο τεύχος του Θ.Φ.).

Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί και το 2004, όταν η Ιταλική Ομοσπονδία είχε καλέσει στην Εθνική της Έκθεση VASTOPHIL '04 την Ελλάδα και την Αλβανία, και στην οποία η χώρα μας συμμετείχε με 10 εκθέματα.

Με δεδομένο ότι η ελληνική συμμετοχή στην JERUSALEM '06 πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο αντιπροσωπευτική, ο Εθνικός Αντιπρόσωπος Αντώνης Βιρβίλης επέλεξε 11 αξιόλογες συλλογές από όλες της Τάξεις.

Την Τάξη του Ελληνικού Θεματικού Φιλοτελισμού θα εκπροσωπήσει η συλλογή *Παγκόσμιο Προσκοπικό Κίνημα* του Αντιπροέδρου του Συλλόγου μας Παναγιώτη Καγκελάρη.

Βελγική Εθνική Έκθεση Νεότητας με διεθνή συμμετοχή

Η Βελγική Φιλοτελική Ομοσπονδία αποφάσισε τη διοργάνωση Εθνικής Φιλοτελικής Έκθεσης με την επωνυμία BRURPHILA 06, η οποία θα διεξαχθεί παράλληλα με την Παγκόσμια BELGICA 2006, τις ίδιες ημέρες και στον ίδιο τόπο. Σε αυτή μπορούν να λάβουν μέρος όσοι νέοι το επιθυμούν.

Εθνική Φιλοτελική Έκθεση ΚΥΠΡΟΣ 2005

Στη Λεμεσό της Κύπρου διεξήχθη από 1 έως 8 Νοεμβρίου 2005 η Εθνική Έκθεση ΚΥΠΡΟΣ 2005. Συμμετείχαν σε αυτή, εκτός από τα εκθέματα των Τάξεων Επίσημης, Επίτιμης και ειδικών εκθεμάτων, 21 εκθέματα της Κατηγορίας Συναγωνισμού, η οποία περιλάμβανε Τάξεις Παραδοσιακού Φιλοτελισμού (4), Ταχυδρομικής Ιστορίας (4), Θεματικού Φιλοτελισμού (1), Αστροφιλοτελισμού (1), Μαξίμαφιλίας (2), Νεότητας (4) και Ενός Πλαισίου (3).

Δόθηκαν 5 Χρυσά μετάλλια, 1 Μεγάλο Επίχρυσο, 10 Επίχρυσα, 4 Μεγάλα Αργυρά και 1 Επάργυρο.

Το πλούσιο πρόγραμμα των εκδηλώσεων της ΚΥΠΡΟΣ 2005 περιέλαβε και πέντε ενδιαφέρουσες φιλοτελικές διαλέξεις, ενώ μεταξύ των πολυαριθμών επισκεπτών της συμπεριλαμβάνονται πολλοί μαθητές από τα σχολεία της Μεγαλονήσου.

Προσφορά του Νομικού Καρδούλη προς το Σύλλογό μας

Ο Γ. Γραμματέας και επί σειρά ετών Πρόεδρος του Συλλόγου μας Νομικός Καρδούλης, σε μία γενναιόδωρη χειρονομία, πρόσφερε στο Σύλλογό μας το σύνολο της φιλοτελικής του βιβλιοθήκης. Πρόκειται για 21 έντυπα Φιλοτελικών Μελετών, Καταλόγων Αναμνηστικών Σφραγίδων, Κανονισμών Αξιολόγησης Εκθεμάτων και άλλων φιλοτελικών κειμένων τα οποία θα συμβάλουν τα μέγιστα στον εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης του Συλλόγου μας.

Εκ μέρους του συνόλου των μελών μας, ευχαριστούμε από καρδιάς τον αγαπητό σε όλους εργάτη του φιλοτελισμού Νομικό Καρδούλη και του ευχόμαστε μακροήμερευση και καλή συνέχεια στη μακρόχρονη φιλοτελική προσφορά του.

Τιμητική δημοσίευση για τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας

Η *Φιλοτέλεια*, το σπουδαιότερο ελληνικό φιλοτελικό περιοδικό με την υπέρογοντάχρονη γνωστή επιτυχημένη πορεία, επιφύλαξε ιδιαίτερη τιμή στο πρόσωπο του προέδρου μας Παντελή Λεούση, αφιερώνοντας σε αυτόν, στο τελευταίο τεύχος της, το κύριο άρθρο του εκδότη, το γνωστό σαν editorial, και δημοσιεύοντας τη σχετική παρτιτούρα, με αφορμή την σύνθεση και πρόσφατη πρώτη εκτέλεση του τραγουδιού του «Ύμνος στο γραμματόσημο».

Οφείλονται ιδιαίτερες ευχαριστίες τόσο στη συντακτική επιτροπή, όσο και στον συγγραφέα του άρθρου. Η *Φιλοτέλεια* απέδειξε για πολλοστή φορά ότι οι πραγματικά μεγάλοι βρίσκονται πέρα και μακριά από εμπάθειες, μικροαντιζηλίες, αντιπαλότητες, φθόνους. Οι μεγάλοι μπορούν να λένε, να γράφουν και να τιμούν μία σωστή ενέργεια, μια καλή πρωτοβουλία, μια νέα προσπάθεια, από οπουδήποτε και αν προέρχεται. Να έχουν πάντα ένα καλό λόγο, για όλους και για όλα, συχνά ακόμα και για τα ασήμαντα...

Πέρα από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά και την καλή αρθρογραφία, υπάρχουν και άλλα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη μεγαλοσύνη ενός εντύπου, ενός Συλλόγου...

Σε ευχαριστούμε *Φιλοτέλεια!*

Πανελλήνια Φιλοτελική Έκθεση ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006

Οριστικοποιήθηκαν οι ημερομηνίες διεξαγωγής της φιλοτελικής έκθεσης ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2006, η οποία είναι αφιερωμένη στα 125 χρόνια από την απελευθέρωση της Θεσσαλίας και στα 100 χρόνια από τη διοργάνωση των Διεθνών Ολυμπιακών αγώνων του 1906 στην Αθήνα.

Περιλαμβάνει όλες τις τάξεις συναγωνισμού και για πρώτη φορά τη νέα πειραματική Ανοιχτή Τάξη (Open Class).

Γενικός Συντονιστής διορίστηκε ο Γιώργος Σπάρης.

Υπεύθυνοι εκθετών ορίστηκαν ως εξής:

- Νοτίου Ελλάδος, Νίκος Μπεργιόπουλος, τηλ. 4177781.

- Βορείου Ελλάδος, Λάζαρος Πετρόπουλος, τηλ. 2310 9467578, 6947217712, E-mail: lasarosp@yahoo.com.

Μπορείτε να επικοινωνείτε με την οργανώτρια Εταιρεία στο E-mail: **fekard@cld.gr**, ή στο τηλ. 24410 26441 κάθε Τρίτη και Πέμπτη από 19.00' έως 21.00' και Κυριακή 10.00'-13.00'.

Περισσότερα μπορείτε να πληροφορηθείτε επίσης από τη διαδικτυακή σελίδα της Φιλοτελικής Ένωσης Καρδίτσας **www.filotelikard.gr**.

**ΕΤΟΙΜΑΣΤΕ ΤΑ
ΕΚΘΕΣΜΑΤΑ ΣΑΣ!**



Η Φιλοτελική Ένωση Καρδίτσας

με αφορμή τη συμπλήρωση 20 χρόνων από την ίδρυσή της
διοργανώνει Πανελλήνια Φιλοτελική Έκθεση
από 4 έως 12 Νοεμβρίου 2006



Χαρακτηριστική ορχήστρα ταγκό του Francisco Canaro, με πέντε μπαντονεόν

ΤΟ ΤΑΓΚΟ και η ιστορία του

του Παντελή Λεούση

Η ιστορία του ταγκό παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι παλαιότεροι το γνωρίζαμε σαν ένα μουσικό χορευτικό είδος, μουσική επένδυση ενός αγαπημένου τραγουδιού, μία εκδήλωση κοινωνικότητας. Το θυμόμαστε σαν τον δημοφιλέστερο χορό των δεκαετιών μέχρι το '60, αυτόν που γινόταν αφορμή (ή πρόσχημα) για να βρεθούμε πολύ κοντά στο πρόσωπο που μας ενδιέφερε, σε ένα ενδεχόμενο καινούργιο φλερτ... Ήταν ο χορός που κυριαρχούσε στα αξέχαστα πάρτι των σχολικών και πρώτων μετασχολικών χρόνων... Τουλάχιστον μέχρι που στα

"blues"...

Σε ολόκληρη την Ευρώπη το ταγκό εξέφραζε την πλαστική έκφραση του σώματος, τη γοητεία και την κομψότητα της υψηλής κοινωνίας, τις γυναίκες με τις απαστράπτουσες βραδινές τουαλέτες και τους άνδρες με τα σμόκιν και τις ουρές. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι το ταγκό ήταν δημιούργημα των κοινωνιών του υποκόσμου, των πορνείων του Μπουένος Άιρες, στα τέλη του 19ου - αρχές του 20ού αιώνα.

Προτού γίνει πόλη το Μπουένος Άιρες ήταν ένα μεγάλο χωριό που το κατοικούσαν απόγονοι Ισπανών κατακτητών, οι οποίοι είχαν τα βλέμματά τους προς την Ευρώπη και την πλάτη τους προς την απέραντη, πλούσια ενδοχώρα της Αργεντινής, της οποίας το Buenos Aires ήταν λιμάνι-πρόκληση για εμπορικά πλοία και ανθρώπους κάθε είδους.

Από το 1880 περίπου, ένα μαζικό κύμα μεταναστών διόγκωσε τον πληθυσμό της πόλης, η

πλειονότητα του οποίου αποτελείτο από μοναχικούς άνδρες. Αυτοί οι άνδρες, που είχαν δελεαστεί από την προσδοκία της εύκολης απόκτησης γης, εργασίας και πλούτου, εγκαταστάθηκαν στα περικόρια της πόλης και αμέσως βρέθηκαν αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα της επιβίωσης.

Πολλοί από αυτούς προτίμησαν να εγκατασταθούν σε σπίτια - (rotenos, όπως λέγονταν στη λαϊκή διάλεκτο) κοντά στο λιμάνι, σε κακόφημες γειτονιές της αργεντινής μέλλουσας μεγαλούπολης, γιατί στοιχίζαν λιγότερο στο νοίκι, βρισκόνταν μεταξύ των συμπατριωτών και



Ταγκό χαρακτηριστικού αυθεντικού αργεντινικού στυλ



Όμιλος Γερμανών μεταναστών του Μπουένος Άιρες. Συμβολικά, σε πρώτο πλάνο, το γερμανικό μπαντονεόν



Η κίνηση των ποδιών του "καβαλιέρου" αποδίδει εδώ χαρακτηριστικά τη χυδαιότητα του ταγκό των πρώτων χρόνων του.

ομοίων τους, και σ' αυτά θα μπορούσαν να πνίξουν τα προβλήματά τους με το ποτό και με κάποια συντροφιά.

Οι συνθήκες που επικρατούσαν ήταν άριστες για την ανάπτυξη της πορνείας. Και καθώς οι απελπισμένες προσπάθειες για να αποσπάσουν την προσοχή και να απαλύνουν την αίσθησή του ξεριζωμού καταπνίγονταν μέσα στην έλλειψη πολιτικών δικαιωμάτων και εκτίμησης από την ντόπια κοινωνία, λίγο-λίγο, μεγάλο μέρος του ανδρικού πληθυσμού αναμίχτηκε με το εμπόριο της πορνείας. Καθώς ο κύριος σκοπός έγινε η εξεύρεση των μέσων για να ζει κανείς καλά. κάτι που -αντίθετα με τις προσδοκίες- δεν εξασφαλιζόταν με μία συνήθη



Φεστιβάλ ταγκό της Γρανάδας, ένα από τα πολυάριθμα που διοργανώνονται κάθε χρόνο σε όλο τον κόσμο

εργασία, η "κατοχή" μιας γυναίκας που εργαζόταν σε οίκο ανοχής εξασφάλιζε το "ευ ζην" και κατέληξε να θεωρείται τεκμήριο πλούτου και ευμάρειας. Από αυτό το μεθυστικό, πολιτιστικό ανακάτωμα διαφορετικών εθνοτήτων, μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον, προέκυψε μια νέα μουσική που πήρε το όνομα "ταγκό".

Αν και οι ιστορικοί της μουσικής δεν συμφωνούν πλήρως ως προς τις ακριβείς ρίζες του, γενικά γίνεται αποδεκτό ότι το ταγκό δανείστηκε στοιχεία από μουσικές πολλών λαών. Τέτοια ήταν οι ρυθμοί που έπαιζαν οι αφρικανικοί σκλάβοι με τα τύμπανά τους,



Ταγκό για την Ημέρα Λαϊκής Μουσικής

όπως π.χ. ο candombe, γνωστός και με το όνομα "tango", ή ο παλιός δημοφιλής χορός των αργεντινών χωρικών της "πάμπας", γνωστός ως milonga, που συνδυάζει τους ινδιάνικους ρυθμούς με τη μουσική των πρώτων ισπανικών αποίκων, ή η γνωστή κουβανέζικη habanera, ή ακόμα το παλιό ισπανικό ταγκό (μία εκδοχή flamenco) κ.ά. Από τη μίξη όλων αυτών των ρυθμών προέκυψε το νέο αυτό είδος, το οποίο αποτελεί τελικά ένα μουσικό "υβρίδιο" των παλαιών και νέων κόσμων.

Αρχικά, ο χορός ταγκό αναπτύσσεται ως "εξωτερικευση" της σχέσης μεταξύ της πόρνης και του προαγωγού της. Στην πραγματικότητα, οι τίτλοι των πρώτων ταγκό



"Εθνική Ημέρα Ταγκό"! Στην Αργεντινή το ταγκό είναι σαν δεύτερη θρησκεία.



Φεστιβάλ ταγκό συναντάμε ακόμα και σε χώρες που δεν διαθέτουν το λεγόμενο "λατινικό ταμπεραμέντο", όπως π.χ. η Φιλανδία



Νότες από το "Mi Buenos Aires Querido" (αγαπημένο μου Μπουένος Άιρες), από τα πιο αγαπημένα ταγκό του Gardel



Τυπική ορχήστρα ταγκό του Juan de Dios Filiberto, δημιουργού του αξέχαστου Caminito καθώς και πολλών άλλων επιτυχιών (ζεύγος γραμματοσήμων σε "σε τενάν"). Δεξιά ο Filiberto.

αναφέρονταν στους χαρακτήρες του κόσμου της πορνείας. Ήταν χορός και τραγούδι που δεν είχε λόγια -ή σπάνια είχε-, και τα βήματα ήταν αυτοσχεδισμοί με πλήθος άσεμνων κινήσεων. Τα πρώιμα ταγκό όχι μόνο αντιπροσώπευσαν ένα είδος σεξουαλικής χορογραφίας, αλλά συχνά αναπαρίσταναν μια μονομαχία, έναν πρόσωπο με πρόσωπο αγώνα μεταξύ δύο διεκδικητών της εύνοιας μιας γυναίκας, η οποία τελειώνει συνήθως με το συμβολικό θάνατο ενός εκ των αντιπάλων. Χορεύονταν δηλαδή μεταξύ ανδρών.

Στη διάρκεια αυτής της περιόδου, το μπαντονεόν, ένα είδος ακορντεόν που εισήχθη στην Αργεντινή από τη Γερμανία το 1886, έγινε το κύριο σήριγμα της μουσικής ταγκό.

Με την εμφάνιση του νόμου περί καθολικής ψήφου που εισήχθη στην Αργεντινή το 1912, επετράπη να ψηφί-

σουν και οι κατώτερες τάξεις. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την παράλληλη νομιμοποίηση πολλών από τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά των "αλλοδαπών", συμπεριλαμβανομένου και του ταγκό.

Στο μεταξύ η απαξίωση του ταγκό είχε αρχίσει να αμβλύνεται στις τάξεις της ευρύτερης κοινωνίας της Αργεντινής, με συνέπεια κάποια από τα ελαττώματα του να εξαφανίζονται. Πάντως, παρά τις αλλαγές που υπέστη (δεν το χόρευαν πια ζευγάρια ανδρών, η χυδαιότητα παραμερίστηκε), η βασική δομή του χορού παρέμεινε άθικτη. Έτσι, και σε σύντομο χρονικό διάστημα, το ταγκό πέρασε τα σύνορα της χώρας και δεν άργησε να εξελιχθεί σε παγκόσμιο φαινόμενο. Το χόρευαν μάλιστα και οι Αμερι-

κανοί, αν και μερικές κυρίες λέγεται ότι φόρεσαν "προφυλακτήρα" για να προστατευθούν από το αναπόφευκτο "αιχμηρό τρίψιμο" που υφίσταντο, χορεύοντας τόσο κοντά στους αρσενικούς παρτενέρ τους...!

Κατά τη διάρκεια των πρώτων δύο δεκαετιών του 20ού αιώνα το ταγκό κατέλαβε το Παρίσι εξ εφόδου. Η ενθουσιώδης αποδοχή των Παριζιάνων το επανεισήγαγε στη συνέχεια στην Αργεντινή, καθιστώντας το απαραίτητο στοιχείο της αργεντινής υψηλής κοινωνίας. Το ταγκό κυριαρχεί στα καμπαρέ και στα θέατρα που συχνάζουν οι πλούσιοι. Ταυτόχρονα, το επίπεδο της μουσικής του ταγκό άρχισε να ανυψώνεται διότι πολλοί αξιόλογοι μουσικοί άρχισαν να ασχολούνται με αυτό.

Το 1910 έχουμε την πρώτη έντυπη δημοσίευση μουσικής ταγκό και, την ίδια περίοδο, δημιουργείται η τυπική ορχή-



Pintín Castellanos (1901-1951), δ/της ορχήστρας, συνθέτης ταγκό



Enrique Santo Discepolo (1901-1951), ηθοποιός, θεατρικός συγγραφέας και φημισμένος στιχουργός ταγκό



Francisco Canaro (1901-1951), πολυγραφότατος δημιουργός



← Ο Anibal Troilo (1914-1975), από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες της ιστορίας του ταγκό →



στρα ταγκό (πιάνο, κοντραμπάσο, μπαντονεόν και βιολί).

Η θεματολογία των στίχων του ταγκό έχει χρονικές περιόδους που σχετίζονται με αυτές της εξέλιξης της πόλης του Μπουένος Άιρες και των κατοίκων του. Όπως είπαμε προηγουμένως, μέχρι και το 1918 τα περισσότερα ταγκό δεν είχαν λόγια και όταν είχαν ήταν συνήθως αυτοσχεδιαζόμενα. Γενικά πάντως, τα λόγια των πρώτων ταγκό στηρίζονται στις μεσαιωνικές θρησκευτικές θεωρήσεις που ήθελαν τις γυναίκες "διαβολικές υπάρξεις", που είχαν για σκοπό την ώθηση των ανδρών προς την αμαρτία μέσω της σεξουαλικής οδού.

Μετά το 1910 το περιεχόμενο των στίχων άρχισε να δείχνει σημάδια ανοχής, κατανόη-

σης και, κάποτε, υπεράσπισης των θεωρούμενων ελαττωμάτων της γυναίκας. Προοδευτικά, καθώς τα μεσαιωνικά στερεότυπα άρχισαν να εξαφανίζονται, οι πρωταγωνιστές των κειμένων του ταγκό, συχνά ερωτευμένοι έμποροι σαρκός, άρχισαν να αποδέχονται τις "φοβερές" συνέπειες που προέρχονται από την απιστία των γυναικών...

Τα πρώτα ταγκό ήταν ζωντανά και έντονα ρυθμικά. Όμως γύρω στο 1920 η μουσική και τα λόγια, που άρχισαν να εμφανίζονται σαν αναπόσπαστο και ισότιμο κομμάτι του ταγκό από το 1918, έγιναν έντονα μελαγχολικά. Ένας από τους κυρίαρχους καμβάδες της θεματολογίας της εποχής αναφέρεται στον "πλούσιο και

δυνατό άνδρα που χρησιμοποιεί τη θέση του για να δελεάσει φτωχές ευπόληπτες γυναίκες και να τις οδηγήσει σε μια ζωή αμαρτίας και υπερβολής".

Όμως αυτοί οι πρωτογενείς θεματολογικοί χαρακτήρες του ταγκό δεν θα διατηρηθούν για πολύ. Με την είσοδό του στα σαλόνια και στις χορευτικές αίθουσες, με το τόσο έντονο πέρασμά του στην Ευρώπη, θα λάβει γρήγορα αστικό πρόσωπο.

Ταυτόχρονα ήρθε και η εξέλιξη των βημάτων του χορού. Από τη μεγάλη ζυγαράδα που τα χαρακτήριζε στην αρχή, έγιναν ομαλότερα, κατάλληλα για χορευτικές αίθουσες.

Η παρουσία των νοημάτων του κειμένου, η διεύρυνση της στιχουργικής θεματολογίας προς όλη τη γνωστή κλίμακα



Armando Tejada Gomez (1929-92), στιχουργός και τραγουδοποιός, με δεκάδες επιτυχιών ταγκό



Hector Maria Artola (1903-1982), Ουρουγουανός μπαντονεονίστας, σημαντικός συνθέτης ταγκό



Gustavo "Cuchi" Leguizamon (1917-2000). Συνθέτης ταγκό, πολυγραφάτος



Carlos Gardel, η αδιαμφισβήτητα μεγαλύτερη φυσιογνωμία που ανέδειξε το ταγκό. Ο άνθρωπος που λατρεύτηκε -και λατρεύεται ακόμα- σαν Θεός



θεμάτων που χαρακτηρίζει τις νεώτερες εποχές, αλλά και της φωνητικής- εκφραστικής συνεισφοράς των τραγουδιστών, όλα αυτά ανέβασαν κατά πολύ την αξία και ευρύτερη αποδοχή του ταγκό. Η καινοτομία της απαραίτητης συνύπαρξης στίχων και τραγουδιστή στο ταγκό έγινε αμέσως μόδα και οδήγησε στη γέννηση ενός μεγάλου αστεριού, του τραγουδιστή που λέγεται Carlos Gardel (2).

(Ole Guara) κ.ά.

Ήδη από το 1912, το ταγκό των "Dancings", "Ball rooms" ή "Salons de Danse"



Ταγκό των ευρωπαϊκών σαλονιών του μεσοπολέμου (εξώφυλλο από γαλλικό τευχίδιο)

Μερικοί από τους πιο γνωστούς δημιουργούς ταγκό ήταν οι Atahualpa Yupanqui (ψευδώνυμο του Hector Roberto Chavero, 1908-), Hector Maria Artola (1903-1982), A. Malando

έγινε μανία όλων των χορευτών του κόσμου. Ακόμη και κομπά ξενοδοχεία καλούσαν την πελατεία τους σε "τσάγια

ταγκό". Στα μοντέρνα εστιατόρια ζευγάρια επαγγελματιών χορευτών επιδείκνυαν το νέο είδος χορού. Το 1907 η Νίκαια διοργάνωσε τον πρώτο διαγωνισμό ταγκό. Ο Διαγωνισμός Παγκόσμιου Χορού που άρχισε το 1909, καθιερώθηκε αμέσως σαν ετήσιο γεγονός, το οποίο το 1913 διάρκεσε για δύο εβδομάδες. Στην Αγγλία ιδρύονται οι πρώτες λέσχες χορού, ενώ το 1910 άρχισε την έκδοσή του το περιοδικό Dancing Times.

Όλα αυτά χάρη κυρίως στην επίδραση του ταγκό, αλλά και μερικών άλλων νέων χορών που είχαν αρχίσει να καθιερώ-



Ο "βαρώνος του ταγκό", Ουρουγουανός Julio Sosa (1926-1964)



Το ταγκό σαν σύμβολο συμμετοχής της Αργεντινής στην Διεθνή Φιλοτελική Έκθεση του Πόζναν της Πολωνίας



Carlos Vega (1898-1966), λαϊκός Αργεντινός συθέτης, κυρίως ταγκό



Atahualpa Yupanqui (ψευδώνυμο του Hector Roberto Chavero (1908-), δημοφιλής συνθέτης και τραγουδιστής ταγκό

νονται (quickstep, βαλς, φοξ-τροτ και μπλους). Τα κοινωνικά εμπόδια που υπήρχαν το 1900 και διαχώριζαν τα "αποκλειστικά" κέντρα διασκέδασης από εκείνα της λαϊκής διασκέδασης του ευρέως κοινού είχαν από καιρό πλέον απομακρυνθεί.

Η μεγάλη οικονομική κρίση του 1929 και το στρατιωτικό πραξικόπημα της Αργεντινής του 1930 που ακολούθησε δημιούργησαν μία αναπόφευκτη πολιτιστική παρακμή και κατασίγασαν κατά ένα μεγάλο μέρος τη φωνή των ανθρώπων, που εκδηλώνονταν σε μεγάλο μέρος με το ταγκό. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η μόνη αξιόλογη παρου-



Ο πρώτος δίσκος με τη μουσική της "Κομπαρσίτας"



Jacob Gade, ο Δανός συνθέτης που μας έδωσε τη θαυμάσια "Ζήλεια". Οι νότες της σφραγίδας είναι από την αρχή του κομματιού

σία στο χώρο του ταγκό ήταν ο **Enrique Santos Discipolo** (1901-1951), ένας απαισιόδοξος στιχουργός (έγραψε μεταξύ άλλων και τους στίχους του περίφημου "Uho") και τραγουδιστής που χρησιμοποιούσε το μότο "Ο 20ός αιώνας είναι ένας σωρός απορριμμάτων..."

Το ταγκό της Αργεντινής ξαναβρήκε τη δύναμή του προς τα τέλη της δεκαετίας του '30, όταν η οικονομία άρχισε να επανέρχεται στους ρυθμούς της και οι πολιτικές ελευθερίες μαζί με την κοινωνική άνοδο άρχισαν να επανέρχονται στις αργεντινές μάζες. Το ταγκό έγινε και πάλι μέρος της καθημερινής ζωής, σύμβολο της φυσικής αλληλεγγύης. Πολλοί νέοι άξιοι μουσικοί του ταγκό αναφέρονται αυτή την περίοδο (Fresedo, de Caro, Pugliese, **Anibal Troilo** (1914 - 1975)



Francisco Antonio Lara (1900-1989), "Εθνικός καλλιτέχνης" της χώρας του. Διέπρεψε με το ταγκό

(Toda mi vida, Maria, Che bandoneon) κ.ά., οδηγώντας το προς νέες κατευθύνσεις. Παράλληλα, άνθρωποι των γραμμάτων, διανοούμενοι αστοί που είχαν απομακρυνθεί από την τάξη των "orillas" (εργατική τάξη), άρχισαν να δείχνουν ενδιαφέρον και να γράφουν στίχους για το ταγκό, ανανεώνοντάς το και οδηγώντας το προς ένα πιο ρομαντικό, νοσταλγικό και λιγότερο μελαγχολικό ύφος.

Στην Αργεντινή, το ταγκό έφθασε και πάλι στην κορυφή της δημοτικότητάς του όταν ο Χουάν Περόν πήρε την εξουσία το 1946, δεδομένου ότι και αυτός και η σύζυγός του



Ο Ουρουγουανός συνθέτης της "Κομπαρσίτας", του ταγκό που έγινε συνώνυμο του ...ταγκό!



Nini Marshall (1903-1996), ηθοποιός και ερμηνεύτρια ταγκό

Εβίτα το αγκάλιασαν ολόψυχα. Όμως, με το θάνατο της Εβίτα το 1952, το ταγκό άρχισε να φεύγει από το επίκεντρο του ενδιαφέροντος. Το αμερικάνικο rock-and-roll, η γενικότερη αμερικάνικη μουσική εισβολή, εκτόπισαν -όπως παντού- το ταγκό και το κατέστησαν "χρόρο εκτός εποχής."

Πέρασαν χρόνια χωρίς ουσιαστικές αλλαγές. Όμως η αξία του μουσικού αυτού είδους που σημάδεψε μία εποχή, συγκίνησε, διασκέδασε, συντρόφεψε και χαίδεψε μελωδικά τα αυτιά μας για τόσες δεκαετίες, δεν έμελλε να μείνει είδος μουσειακό, των παλιών ηχογραφήσεων και των ξεθωριασμένων αναμνήσεων. Σήμερα το ταγκό, αν και δε είναι δυνατό να επανέλθει στην ακμή του πρώτου μισού του



Η αξέχαστη Πόλα Νέγκρι άφησε σπουδαίες ερμηνείες ταγκό



"Φιλία μεταξύ Αργεντινής και Ταϊλάνδης". Το ταγκό σαν σύμβολο της λατινοαμερικανικής χώρας

20ού αιώνα, ζει μια αναγέννηση της δημοτικότητάς του. Σε όλες τις χώρες του Δυτικού Κόσμου ιδρύονται σχολές εκμάθησης του ταγκό, οι παραστάσεις χορευτικών συγκροτημάτων ταγκό προκαλούν το ενδιαφέρον του κοινού και σημειώνουν μεγάλη επιτυχία διεθνώς. Ο κόσμος ξαναβρίσκει ένα μεγάλο μέρος από το χαμένο του ενδιαφέρον για το ταγκό.

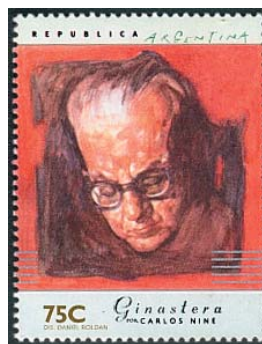
Παρόλο που στον περισσότερο κόσμο παραμένει η εντύπωση πως το ταγκό είναι ένα μουσικό είδος που ευδοκίμησε στην Αργεντινή και πως όλα τα γνωστά και δημοφιλή "αργεντίνικα" ταγκό είναι γραμμένα από αργεντινούς συνθέτες, η αλήθεια είναι κάπως διαφορετική. Σίγουρα πολλοί θα εκπλαγούν μαθαίνοντας πως πολλά από τα δημοφιλέστερα ταγκό ανήκουν σε συνθέτες εκτός Αργεντινής. Για παράδειγμα, το περίφημο "Jalousie" ("Η ζήλια με κάνει τρελό", κατά την ελληνική εκδοχή) ανήκει στον Δανό συνθέτη **Jacob Gade** (1879-). Το αδιαμφισβήτητο σύμβολο του ταγκό, η περίφημη "La Cumparsita", γραμμένη το 1917, είναι σύν-



θεση του Ουρουγουανού **Gerardo Matos Rodriguez** (). Η Ουρουγουάη, έχοντας μεγάλη πολιτιστική συγγένεια με την Αργεντινή (τραγούδια των gaucho, κλπ.), είναι η χώρα που ανέδειξε πολλούς καλλιτέχνες του ταγκό. Εκτός από τον Matos Rodriguez, υπάρχουν οι **Hector Maria Artola**, ο **Julio Sosa** και πολλοί άλλοι.

Αλλά και το κοσμαγάπητο "Blue Tango" (ποιος από τους "παλιούς" δεν το χόρεψε;) γράφτηκε από τον σουηδικής καταγωγής Αμερικανό συνθέτη Leroy Anderson (1908-1975), το "Ciel bleu" από τον J. Rixner κλπ..

Η δημοτικότητα του ταγκό και ο ευγενής χαρακτήρας του επηρέασαν πολλούς συνθέτες κλασσικής μουσικής. Υπάρχει πληθώρα έργων της λεγόμενης σοβαρής μουσικής που έχουν για θέμα τους και κυριαρχού-



Alberto E. Ginastera (1916-), συνθέτης σοβαρής μουσικής με σημαντική παρουσία στο ταγκό



Kurt Weill, Igor Stravinsky, Werner Egk: τρεις συνθέτες που στα έργα τους συμπεριλαμβάνονται και ταγκό

νται από το ταγκό, όπως οι οπερέτες "Die Tangorprinzessin" (πριγκίπισσα του ταγκό) του Ζαν Τζίλμπερτ (1913) και "Die Tangokönigin" (βασιλισσα του ταγκό) του Φραντς Λέχαρ (1932). Ταγκό υπάρχουν επίσης στην "Όπερα της πεντάρας" του Κουρτ Βάιλ, στους "Ισπανικούς χορούς" του Ιζαάκ Αλμπένιθ, στην "Ιστορία του Στρατιώτη" του Ιγκόρ Στραβίνσκι, στον "Peer Gynt" του Βέρνερ Εγκκ, σε έργα του Πάουλ Χίντεμιτ, (1895–1963) και σε πολλά άλλα.

Τέλος, υπενθυμίζουμε το αξέχαστο φιλμ "Τελευταίο Ταγκό στο Παρίσι" (1972) του Ιταλού σκηνοθέτη Μπερνάρντο Μπερτολούτσι (γ. 1940), το ερωτικό περιεχόμενο του οποίου προκάλεσε διεθνή

αίσθηση.

Πριν κλείσει κανείς ένα άρθρο για το ταγκό, θα είναι δύσκολο να αποφύγει μία σύγκριση, έναν παραλληλισμό αυτού του σπουδαίου μουσικού είδους με το δικό μας ρεμπέτικο.

Παραλληλισμός πρώτος: Το ελληνικό ιδιόμορφο αστικό λαϊκό ιδίωμα που ονομάστηκε ρεμπέτικο έλκει σε μεγάλο βαθμό την καταγωγή του στον ελληνισμό της Μικράς Ασίας και στους μετανάστες της Αμερικής των αρχών του αιώνα. Κάτι παρόμοιο είχαμε και με τη δημιουργία του ταγκό, στη δημιουργία του οποίου οι μετανάστες είχαν σημαντική συμμετοχή.

Παραλληλισμός δεύτερος: Το ρεμπέτικο ήταν ένα είδος

συχνά υπό διωγμό. Παιζόταν σε χώρους όπου σύχναζαν άνθρωποι προερχόμενοι από τα κατώτερα λαϊκά στρώματα, με δικούς τους κώδικες συμπεριφοράς και συνήθειες, μέσα στις οποίες περιλαμβάνονταν και η ευρεία χρήση της ινδικής κάνναβης. Το ταγκό είχε περίπου τα ίδια χαρακτηριστικά. Μόνο που στη θέση των αυτών των χώρων (που συχνά έμοιαζαν με τεκέδες) υπήρχαν οι οίκοι ανοχής.

Παραλληλισμός τρίτος: Οι λαϊκοί δημιουργοί-καλλιτέχνες που υπηρέτησαν το ταγκό τις πρώτες δεκαετίες της εμφάνισής του άντλησαν τα θέματά τους μέσα από το λαϊκό κοινωνικό γίνεσθαι της εποχής τους και του κύκλου τους. Τραγούδησαν τις δυσκολίες της



Οι "Ισπανικοί χοροί" του Ισαάκ Αλμπένιθ περιλαμβάνουν και ταγκό, ενώ Ούγγρος Franz Lehar, γνωστός από τις οπερέτες *Εύθυμη χήρα*, *Χώρα του μεδιάματος* κλπ., συνέθεσε και την οπερέτα *Βασιλισσα του ταγκό*

ζωής, τους καημούς της ξενιτιάς και το νόστο του μετανάστη, τον πόνο και την ανησυχία της μάνας για το στρατευμένο παιδί της, τον έρωτα, αλλά και τις διώξεις που υφίσταντο από τον "κυρ Αστυνόμο" για την παράνομη συνήθεια τους να καπνίζουν το χασίσι. Η θεματολογία του ταγκό μπορεί γενικά να διέφερε από αυτήν του ρεμπέτικου, τα θέματά του όμως ήταν όλα παρμένα από το δικό του, αντίστοιχο κοινωνικό περιβάλλον.

Παραλληλισμός τέταρτος: Κάποια στιγμή της ιστορίας του, το ρεμπέτικο καταξιώνεται και βγαίνει από την αστική ανυποληψία χάρη σε δύο μεγάλες φυσιογνωμίες: τον Μάνο Χατζι-

δάκη και Μίκη Θεοδωράκη. Έτσι και το ταγκό, "εξαγνίστηκε" μέσα από τα κοσμικά σαλόνια ολόκληρης Αμερικής και Ευρώπης, καταξιώθηκε μέσω δημιουργών όπως ο Carlos Gardel και κατάληξε "κλασσικό" μουσικό είδος κάτω από τις μουσικές εμπνεύσεις δημιουργών όπως ο Αστορ Πιατσόλα.

"Βίοι παράλληλοι" δύο σπουδαίων λαϊκών μουσικών ειδών, με τόσο ιδιαίτερα και αυθεντικά χαρακτηριστικά, σε σημείο που και μόνο η αναφορά του ονόματός τους να χαρακτηρίζει τις αντίστοιχες χώρες που εκπροσωπούν.

Βιβλιογραφία:

Διάφορες εγκυκλοπαίδειες, Internet

1) Το **bandoneon** επινοήσε και κατασκεύασε ο Γερμανός Heinrich Band (από τον οποίο πήρε και το όνομά του) το 1845. Μοιάζει με το γνωστό μας ακορντεόν, είναι συνήθως μικρότερο από αυτό και στη θέση των πλήκτρων φέρει στρογγυλά "κουμπιά" τα οποία πιεζόμενα παράγουν ήχο. Ίδιου τύπου κουμπιά υπάρχουν τόσο στο δεξί, όσο και στο αριστερό χέρι.

Παλιά κατασκευάζονταν μικρά μπαντονεόν σε διαφορετικούς τόνους το καθένα. Το διατονικό μπαντονεόν, όπως το ξέρουμε σήμερα, κατασκευάστηκε το 1924.

Το όργανο όταν παίζεται στηρίζεται στα γόνατα του εκτελεστή. Σε σύγκριση με το ακορντεόν έχει πιο ζεστό και γλυκό ήχο. Συνολικά μπορεί να παράγει 144 φθόγγους, με 35 κουμπιά για τα μπάσα (70 φθόγγους) και 37 για το δεξί χέρι (74 φθόγγους).

Στις μέρες μας το μπαντονεόν παίζεται κυρίως στις λατινοαμερικάνικες χώρες, και περισσότερο στις ορχήστρες ταγκό της Αργεντινής και της Ουρουγουάης, καθώς και στην Βραζιλία.



"Bandoneon recital" του Αργεντινού ζωγράφου Aldo Severi.

2) Ο τραγουδιστής και ηθοποιός **Carlos Gardel** (ψευδώνυμο του Charles Romuald Gardes) γεννήθηκε στην Τουλούζη της Γαλλίας το 1890, νόθος γιος άγνωστου πατέρα και μιας Γαλλίδας (κατ' άλλους γεννήθηκε το 1887 στην Ουρουγουάη, η οποία και τον "διεκδικεί"). Έφθασε στην Αργεντινή με τη μητέρα του σε ηλικία δύο ετών.

Άρχισε την καριέρα του σαν ηθοποιός και με περιοδείες στη Λατινική Αμερική και Ισπανία. Τη μεγάλη του φήμη κέρδισε τις δεκαετίες του '20 και '30 σαν ερμηνευτής μελαγχολικών ταγκό σε νυκτερινά κέντρα και σαν ηθοποιός του σινεμά (Τα Φύτα του Μπουένος Άιρες, 1931, Περίμένε με, 1933, Το σπίτι είναι σοβαρό, 1933, Η μέρα που με αγαπήσες, 1935, κλπ).

Σαν τραγουδιστής ήταν αυτός που συνέβαλε περισσότερο από όλους στην καταξίωση του ταγκό σαν αστικού μουσικού είδους. Ήταν για την Αργεντινή ότι ο Χατζηδάκης και ο Θεοδωράκης μαζί για την Ελλάδα. Μέσα από τα απεριόριστα εκφραστικά μέσα της



Σφραγίδες με τον Γκαρντέλ. Αριστερά και δεξιά: Σκηνές από τις ταινίες "Τάνγκο Μπαρ" και "Η μέρα που με αγαπήσες". Στη μέση: σφραγίδα ΦΠΗΚ έκδοσης σειράς ιδιωτικού ταχυδρομείου της Αργεντινής.



“Αεροπορικό Δυστύχημα του Carlos Gardel, 24 Ιουνίου 1935”

φωνής του, τις επιλογές του, αλλά και δύναμη της προσωπικότητας και της σκηνηκής του παρουσίας, συνέβαλε στην “απαλλοτριώση” του ταγκό από τις συνθήκες κάτω από τις οποίες υπήρχε και τη διάθεσή του στις πολιτισμένες κοινωνίες της Δύσης.

Ο Gardel τελείωσε τη ζωή του με τραγικό τρόπο, σε μια περιοδεία του στη Λατινική Αμερική, μετά από πτώση αεροπλάνου. Την κηδεία του παρακολούθησαν δεκάδες χιλιάδες Αργεντινών.

Πέρασαν έξη δεκαετίες από το θάνατό του και η μνήμη του γιορτάζεται ακόμα σαν την πρώτη επέτειο του χαμού του. Ακριβώς όπως συνέβη με τον Ροδόλφο Βαλεντίνο, ή αργότερα με τον Έλβις Πρίσλεϊ, ο τάφος του παραμένει τόπος λαϊκού προσκυνημάτος. Ο Gardel λατρεύεται στην Αργεντινή σαν ήρωας.



Επέτειος της πρώτης ηχογράφησης από τον Γκαρντέλ του ταγκό “Τόμο ι όμπλιγκο”

3) Ο **Astor Piazzolla** (1921-1992) υπήρξε ο μεγαλύτερος βιρτουόζος εκτελεστής του μπαντονεόν, αλλά και ο άνθρωπος που το 1955 πήρε το παραδοσιακό λατινοαμερικάνικο ταγκό από απλό χορευτικό μουσικό είδος και το ανέδειξε σε μουσική της συμφωνικής ορχήστρας και της τζαζ.

Άρχισε μουσική από μικρός και στα 18 του άρχισε να γράφει μουσική και να συμμετέχει σαν μουσικός σε διάφορες ορχήστρες του Μπουένος Άιρες. Τη δεκαετία του 1950 πήγε στο Παρίσι όπου



“Πτήση Μπουένος Άιρες- Medellin, 60ή επέτειος Αεροπορικού Δυστυχήματος του Carlos Gardel. Τρικινητήριο Ford -F31, Εθνική Ταχυδρομική Διοίκηση Medellin, 24 Ιουνίου 1995”

μελέτησε με τη διακεκριμένη Γαλλίδα συνθέτρια **Nadia Boulanger** (1887-), η οποία τον ώθησε να πειραματιστεί με το ταγκό. Όταν επέστρεψε στην Αργεντινή σχημάτισε το σημαντικό **Quinteto Nuevo Tango** (1960), που το αποτελούσαν ένα βιολί, μία κιθάρα, πιάνο, μπάσο και μπαντονεόν. Γι' αυτό το κουιντέτο έγραψε περισσότερες από 750 συνθέσεις! Συνέθεσε ακόμα κομμάτια για ορχήστρα, big band (μεγάλη ορχήστρα που κυριαρχείται από πνευστά), μπαντονεόν, και βιολοντσέλο.

Οι καινοτομίες του, που περιλαμβάνουν την εισαγωγή νέων ρυθμών και αρμονικών συνδυασμών, στην αρχή δεν έτυχαν ευμενούς υποδοχής στη χώρα του. Αντίθετα, είχαν μεγάλη απήχηση στις ΗΠΑ και στην Ευρώπη.

Στην Αργεντινή, η νέα μορφή του ταγκό που εισήγαγε ο Πιατσόλα, κέρδισε προοδευτικά έδαφος, άσκησε δε ιδιαίτερη επίδραση σε μια ολόκληρη γενιά νέων συνθετών. Οι συνθέσεις του Πιατσόλα επένδυσαν επίσης μία πλειάδα ταινιών του '70 και '80, καθώς και τηλεοπτικών και διαφημιστικών προγραμμάτων.



Astor Piazzolla, ο συνθέτης που ανέδειξε το ταγκό σε συμφωνική μουσική και μουσική της τζαζ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Από το Νομικό Καρδούλη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ “ΕΛΛΑΣ ‘84” Αθήνα, 24 Νοεμ.–2 Δεκ. 1984

Οργανώθηκε από την Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία, για να εορταστούν τα 60 χρόνια από την ίδρυση της, καθώς και τα 60 χρόνια του περιοδικού “ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ”. Πραγματοποιήθηκε στις αίθουσες του Ξενοδοχείου CARAVEL της Αθήνας, από 24 Νοεμβρίου μέχρι 2 Δεκεμβρίου 1984. Είχε την αρωγή του Οργανισμού Ελληνικών Ταχυδρομείων, τη συνεργασία του Δήμου Αθηναίων και του ΕΟΤ και τελούσε υπό την Προστασία του Υφυπουργού Συγκοινωνιών. Είχε επίσης την αιγίδα της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας και είχε ενταχθεί στο πρόγραμμα εκδηλώσεων για τους εορτασμούς των 150 χρόνων της Αθήνας σαν πρωτεύουσας του νεότερου Ελληνικού Κράτους.

Την Οργανωτική Επιτροπή απετέλεσαν οι Αλέκος Καλλιγιάς (Πρόεδρος), Αντώνης Βιρβίλης (Αντιπρόεδρος), Νομικός Καρδούλης (Γενικός Γραμματέας), Νίκος Φουγιαξής (Ταμίας) και Παναγιώτης Ιωαννίδης, Αλκιβιάδης Καλογεράς, Σίμος Πατακιάς (Μέλη). Συγκροτήθηκαν ακόμα και υποεπιτροπές από τα μέλη της Ο.Ε., του Διοικητικού Συμβουλίου και απλά μέλη της Ε Φ Ε, ως ακολούθως:

Φιλοτελική Επιτροπή: Παν. Ιωαννίδης, Αλκ. Καλογεράς, Μάνος Αναγνώστου, Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος, Γιάννης Νταής.

Τεχνική Επιτροπή: Α. Καλλιγιάς, Ν. Ζαφειρακόπουλος, Γ. Νταής.

Οικονομική Επιτροπή: Νίκος Φουγιαξής, Σίμος Πατακιάς και Θ. Παπαηλιού.

Επιτροπή Εκδόσεων: Α. Βιρβίλης, Αλκ. Καλογεράς, Θ. Παπαηλιού και Αλ. Γαληνός.

Επιτροπή Τύπου και Δημοσιών Σχέσεων: Ν. Καρδούλης, Α. Βιρβίλης, Σ. Πατακιάς

Επιτροπή Κανονισμού και Εγκρίσεων Συλλο-

γών: Α. Βιρβίλης, Π. Ιωαννίδης.

Επιτροπή Μεταλλίων: Α. Καλλιγιάς, Α. Βιρβίλης, Π. Ιωαννίδης, Σ. Πατακιάς.

Την Ελλανόδικη Επιτροπή απετέλεσαν οι Ανδρέας Ζέης (Πρόεδρος), Παναγ. Μπάφας (Γραμματέας) και Βασ. Αραπογιάννης, Νίκος Βασδέκης, Ορέστης Βλαστός, Ν. Ζαφειρακόπουλος, Π. Ιωαννίδης, Ν. Καρδασιλάρης, Αλ. Κοτοπούλης (Μέλη). Μείχαν επίσης σ’ αυτήν, σαν δόκιμα μέλη, οι Δημ. Κακομήτας και Α. Γαληνός. Από τους παραπάνω, οι Α. Ζέης, Β. Αραπογιάννης και Ν. Βασδέκης ορίστηκαν από την Ε.Φ.Ο, ενώ οι υπόλοιποι έξι από την Ο.Ε. της Έκθεσης.

Εθνικοί αντιπρόσωποι στην “ΕΛΛΑΣ ‘84” είχαν οριστεί οι παρακάτω:

Από το Βέλγιο η Μ. Schockaert, από τον Καναδά ο Andrew Cronin (Ανδρέας Χρονόπουλος), από τη Γαλλία ο Αλέκος Γαληνός, από τη Γερμανία ο Wolf Dinslage, από την Ολλανδία ο Elzo Hut, από την Τουρκία ο Albert Haskiya, από την Αγγλία ο Cormac Quin, από την Ελβετία ο Rene Simermacher, από τη Γιουγκοσλαβία ο Branislav Novokonic και από τις ΗΠΑ οι George Trefonas και Nicolas Asimakopoulos.

Στην έκθεση έλαβαν μέρος συνολικά 152 εκθέτες, από τους οποίους οι 56 από το εξωτερικό με 205 εκθέματα, που αναρτήθηκαν σε 836 πλαίσια. Κατά τάξη και κατηγορία τα εκθέματα είχαν ως ακολούθως:

Επίσημη τάξη 7, Επίτιμη τάξη 10, Ελλανόδικών 5, Εκτός Συναγωνισμού 8, Κατηγορία Συναγωνισμού (Εθνική Τιμητική τάξη, Παραδοσιακός φιλοτελισμός, Ταχυδρομική ιστορία, Τάξη Μονόφυλλων, Αεροφιλοτελισμός, Θεματικός Φιλοτελισμός, Φιλοτελισμός Αντικειμένου, Μαξιμαφιλία, Νεότητα) 123 και Τάξη Φιλολογίας 52. Στην Τάξη Φιλολογίας υπήρχαν 11 εκθέματα εκτός συναγωνισμού, 1 Εθνικής Τιμητικής τάξης και 40 συναγωνισμού.

Στο χώρο της έκθεσης και σ’ όλο το διάστημα λειτουργίας της ήταν εγκατεστημένο προ-

σωρινό ταχυδρομικό γραφείο, με την 66305/27-9-89 επιστολή της Δ/νσης Εκμετάλλευσης του ΕΛΤΑ, το οποίο χρησιμοποίησε 9 ειδικές αναμνηστικές σφραγίδες, μια για κάθε μέρα λειτουργίας της έκθεσης, με την ακόλουθη σειρά:

- 24/11/84 "Ημέρα εγκαινίων"
- 25/11/84 "60 Χρόνια ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑΣ"
- 26/11/84 "60 χρόνια ΕΦΕ"
- 27/11/84 "Απόδημος Ελληνικός Φιλοτελισμός"
- 28/11/84 "ΑΘΗΝΑ 150 χρόνια Πρωτεύουσα"
- 29/11/84 "10 χρόνια κατοχής Κύπρου"
- 30/11/84 "Αθήνα Πολιτιστική Πρωτεύουσα Ευρώπης"
- 1/12/84 "ΕΛΛΑΣ - Τέχνες, Επιστήμες, Πολιτισμός" και
- 2/12/84 "ΕΛΛΑΣ - Δημοκρατία, Ελευθερία".

Με τις παραπάνω αναμνηστικές σφραγίδες σφραγίστηκαν 18.500 εικονογραφημένοι φακέλοι που έθεσε σε κυκλοφορία η Οργανωτική Επιτροπή.

Η Ο.Ε. έθεσε επίσης σε κυκλοφορία αριθμημένα ιδιωτικά φεγιά για να τονίσει ιδιαίτερα την διπλή επέτειο που εόρταζε, δηλαδή τα 60 χρόνια από την ίδρυση της Ε.Φ.Ε. και τα 60 χρόνια συνεχούς κυκλοφορίας του περιοδικού "ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ". Τα φεγιά εκτυπώθηκαν σε 4000 ζεύγη και επωλούντο στην τιμή των 150 δραχμών το ζεύγος, ενώ οι αναμνηστικοί φακέλοι επωλούντο αντί δραχμών 50 ο καθένας. Τόσο τους αναμνηστικούς φακέλους όσο και τα φεγιά εκτύπωσε και πρόσφερε δωρεάν στην Ο.Ε της έκθεσης το εργοστάσιο Γραφικών Τεχνών "ΑΛ. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ Α.Ε.". Τις εικόνες των σφραγίδων και των φεγιά, καθώς και του σήματος της έκθεσης και της εικόνας του φακέλου αλληλογραφίας, φιλοτέχνησαν δύο καλλιτέχνες, συνεργάτες του ΕΛΤΑ: η Βάσω Κωνσταντινέα και ο Παναγιώτης Γράββαλος, αντίστοιχα.

Τα τρία δελτία της έκθεσης (No 1 Κανονισμός, No 2 Κατάλογος και No 3 Βραβεύσεις) κυκλοφόρησαν έγκαιρα, σε δύο γλώσσες (Ελληνι-



κά και Αγγλικά), και ήταν ιδιαίτερα προσεγμένα, τόσο από εμφάνιση όσο και από πλευράς ύλης.

Από 1 έως 30/11/1984, από το ΚΔΑ και το Κεντρικό Ταχυδρομείο Θεσσαλονίκης χρησιμοποιήθηκε σφραγιστικός δακτύλιος, του οποίου το αποτύπωμα είχε την ένδειξη "ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ "ΕΛΛΑΣ '84" ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΚΑΡΑΒΕΛ 24/11-2/12-1984".

Η Εθνική Φιλοτελική Έκθεση "ΕΛΛΑΣ '84", η οποία σαφώς πήρε διεθνή μορφή, τόσο από πλευράς αριθμού ξένων εκθετών όσο και από πλευράς αριθμού πλαισίων και προβολής της από τον ξένο φιλοτελικό τύπο, κατάφερε, παρά τις αρχικές οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπισε, να παρουσιάσει τον οικονομικό της απολογισμό με καθαρό υπόλοιπο (όφελος) 185.022 δραχμών, εκ των οποίων 102.675 δραχμές σε γραμματόσημα. Στο αποτέλεσμα αυτό συνέβαλαν οι οικονομικές συνεισφορές του ΕΛΤΑ (250.000 σε μετρητά και 300.000 σε γραμματόσημα), της ΕΦΕ (100.000 μετρητά), του Ε.Ο.Τ (120.000 για την κάλυψη μέρους των δαπανών του δείπνου βραβεύσεων), καθώς και 738.932 δραχμές που απέδωσε το HERMES CLUB, η δημιουργία του οποίου ήταν ιδέα του Αντιπροέδρου της Ο.Ε. και Προέδρου της Ε.Φ.Ε Α. Βιρβίλη. Τα μέλη του HERMES CLUB, που γράφτηκαν για την οικονομική ενίσχυση της "ΕΛΛΑΣ '84" και που το καθένα κατέβαλε το λιγότερο 5000 δραχμές ή 50 δολάρια ΗΠΑ, αναφέρονται στον Κατάλογο της Έκθεσης. Η ίδρυση του είχε τόσο μεγάλη και σοβαρή απήχηση, ώστε ο Νίκος Ασημακόπουλος, Εθνικός Αντιπρόσωπος των ΗΠΑ, πρότεινε τη διατήρηση του για τη χρηματο-

δότηση κάθε μελλοντικής φιλοτελικής Έκθεσης.

Σε όλη τη διάρκεια της έκθεσης δεν έλειψαν και οι παράπλευρες εκδηλώσεις, ψυχαγωγικού, φιλοτελικού και πολιτιστικού περιεχομένου, των οποίων το πρόγραμμα εκτελέστηκε ως ακολούθως:

24/11/84, αμέσως μετά τα εγκαίνια, δεξίωση γνωριμίας.

25/11/84 ξενάγηση στην Ακρόπολη των ξένων εκθετών,

26/11/84 ξενάγηση στο Αρχαιολογικό Μουσείο, ομιλία του Π. Λινάρδου σε συνεννόηση του Ροταριανού Ομίλου Αθηνών-ΝΟΤΟΥ στο ξενοδοχείο ROYAL OLYMPIC, δείπνο της Ο.Ε. για τους Εθνικούς Αντιπροσώπους και την Ελλανοδική Επιτροπή,

27/11/84 ξενάγηση στο Βυζαντινό Μουσείο και γεύμα του Προέδρου της ΕΦΕ για τους Προέδρους των Ελληνικών Φιλοτελικών Εταιρειών του Εξωτερικού,

28/11/84 επίσκεψη στο Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο, δεξίωση των εκθετών, Εθνικών Αντιπροσώπων και Ελλανοδικής Επιτροπής από το Δήμαρχο Αθηναίων στο Πνευματικό Κέντρο της Αθήνας,

29/11/84 δεξίωση της Φιλοτελικής Εταιρείας Πειραιά προς τους εκθέτες για την αναγγελία της Πανελληνίας Έκθεσης Γραμματοσήμου "ΠΕΙΡΑΙΑΣ '85", δεξίωση της Ε.Φ.Ε για τα μέλη του HERMES CLUB,

30/11/84 ημερήσια εκδρομή στο Σούνιο για τους ξένους εκθέτες (τελικά ματαιώθηκε).

1/12/84 συνάντηση φιλοτελικών δημοσιογράφων και συντακτών φιλοτελικού περιοδικού τύπου και, τέλος, το δείπνο βραβύσεων.

Το βράδυ του Σαββάτου 1/12/84, στην κατάμεστη και εορταστικά στολισμένη αίθουσα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ του ξενοδοχείου ΚΑΡΑΒΕΛ, Έλληνες και ξένοι συλλέκτες παρακάθησαν στο δείπνο του Palmares. Ήταν η λαμπρή βραδιά της εκφώνησης της ετυμηγορίας της Ελλανοδικής Επιτροπής. Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ: Κότσης Γ. (έπαθλο ΕΦΟ)

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ: Ζησιμάτος Γ. (έπαθλο Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας)

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ Bauer W. (έπαθλο Ελληνικής Φιλοτελικής



Εταιρείας Αμερικής).

ΜΕΓΑΛΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ: Ραμελ Ξ., Κορωναίος Α. .Jut E., Del Bianco U.

ΜΕΓΑΛΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Λίτσιος Β. Boegli H., Μολφέτας Π. (+ έπαθλο Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας Μεγάλης Βρετανίας)

ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Καλλιγιάς Σ. (+έπαθλο Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας Ολλανδίας), Στασινόπουλος Κ., Feenstra R., Πατακιάς Σ., Dawson H., Hul E., Μητάκης Α., (+ έπαθλο του Προέδρου της Ε.Φ.Ε. στην μνήμη του Γεν. Συντονιστού της "ΦΕΓΕ '66" Γ. Φωτιάδη). Αναγνώστου Μ., Καλεμκέρης Χ. (+ έπαθλο Π. Δρόσου), Τεζασιδής Β., Ζησιμάτος Γ.

ΜΕΓΑΛΑ ΕΠΙΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Feenstra R., Flad K., Fenerci B., Ασημακόπουλος Ν. (+ συγχαρητήρια), Κούνδουρος Ι. (+ έπαθλο Φιλοτελικής Εταιρείας Παιραιώς), Ραπίδης Α. (+ έπαθλο Φιλοτελικής Εταιρείας Αθηνών), Μαύρος Μ., Τσιπίδης Μ., Πόδας Ν., (+ έπαθλο Τουρκικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας), Nonakovics B., Κότσης Γ. (+ έπαθλο Ν. Στράτου), Simmermacher K., Ανδρουλιδάκης Κ., Φραγκούδης Σ. (+ έπαθλο Φιλοτελικής Εταιρείας Πειραιώς), Πολίτης Κ., Meier E., (+ έπαθλο Δημάρχου Αθηναίων).

ΕΠΙΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Ασημακόπουλος Ν., Trefonas G., Φουγιαζής Ν., Νταής Ι., Σταθόπουλος Π, Feenstra R., Dinslage W., Pasenier S., Καμπουράκης Α., Λάχανος Ν., Πολίτης Κ., Arıkan A. (+ έπαθλο Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης), Haskiya A. (+ έπαθλο Φιλοτελιστών των Αθηνών), Αναγνώστου Μ., Rival R., Χαλκιαδάκης Α.

ΜΕΓΑΛΑ ΑΡΓΥΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Μαγούλα Β., Πατεριμός Ν., Symbens J., Καρρέρ Γ., Rhemsius G., Καλεμκέρης Χ., Πατεριμού Ν., Agaogullari Z., Τσιπίδης Μ., Καμπουράκης Α., Scott R., Καράτσαλης Γ., Χονδρογιάννης Σ., Παπαηλιού Η., Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Μεγάλης Βρετανίας, Bahrens H., Στρατουδάκης Κ., Φραγκούδης Σ., Ανδρουλιδάκης Κ., Basel L., Φιλοτελική Εταιρεία Πειραιώς, Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Μεγάλης Βρετανίας .

ΑΡΓΥΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Gerth E., Κινιθάκης Σ., Artemis A., Bayerns O., Ανδρουλιδάκης Κ., Χριστοδούλου Ι., Hewlett M., Quin C., Πόδας Θ., Stephenson B., Laporte D., Διαμαντίδης Α., Μπεργιόπουλος Ν., Μπεργιόπουλος Δ., Καράτσαλης Α., Ζαχαριάδης Ο., Φιλοτελική Εταιρεία Πειραιώς, Βαγιάκης Ι., Φιλοτελική Εταιρεία Λέσβου, Φιλοτελική Εταιρεία Αθηνών, Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Αμερικής, Wenzel E., Καϊτατζίδης Μ., Basel L, Ασημακόπουλος Ν., Feenstra R., Laporte D., Le monde des philatelistes, Σπύρογλου Σταύρος, Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Σικάγου, Arbeitsgemeinschaft Griechenland im BDPH., Λινάρδος Π., Λινάρδος Π., Laporte D.

ΕΠΑΡΓΥΡΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Μωράκης Γ., Στρατάκη Ε., Κολιομιχάλης Π., Βαγιάκης Ι., Πόδας Σ., Δουδούμης Σ., Σφήκας Κ., Moseley W., Πατακιάς Σ., Καρρέρ Γ., Γρυπάρης Μ., Κονταξής Κ., Τανιάνος Σ., Ζησιμάτου Σ., Καράτσαλη Δ., Καϊτατζίδης Μ., Καγκελάρης Π, Φαϊππέας Ε., Δομνηνός Ν., Βουρνάς Α., Βιρβίλης Α., Μπεργιόπουλος Ν., Δομνηνός Ν., Τσακίρογλου Ε., Σμπόρος Φ., Γουγούλας Γ., Μυλωνάς Ι., Κακαδιάρης Α.

ΧΑΛΚΙΝΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: Fritsch R., Van Ginhoven H., Agemoglu K., Νούσης Δ., Tiigcu E., Versan A., Κίτσας Π., Λαλεχός Ν., Φλουρής Ν., Αργύρης Ν., Αρτεμιάδης Α., Φιλοτελική Εταιρεία Βόλου, Καρδούλης Ν.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ: Πατσουράκος Σ., Χαλβατζιδόπουλος Ι., Διαμαντίδης Α., Καλοζούμη Ν.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: Γερακίτης Χ., Ρεφανίδης Γ., Δημητρίου Γ, Alpha Stamps, Macedonia Stamps.

Εξάλλου η Οργανωτική Επιτροπή, προκειμένου να ευχαριστήσει όλους εκείνους οι οποίοι με οποιοδήποτε τρόπο τη συνέτρεξαν στο έργο της οργάνωσης και πραγματοποίησης της έκθεσης, καθώς και εκείνους, που με τη συμμετοχή των εκθεμάτων τους ανέβασαν ποιοτικά το επίπεδο της, χορήγησε τις ακόλουθες αναμνηστικές πλακέτες ή δώρα, που συνοδεύονταν από ευχαριστήρια επιστολή.

1. Αργυρή πλακέτα στο Δήμο Αθηναίων, στα μέλη της Ελλανοδικής Επιτροπής και στους εθνικούς αντιπροσώπους, για την υλική και ηθική τους συμπαράσταση.

2. Χάλκινη με δώρο στον ΕΛΤΑ και στον οίκο "ΑΛ. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ Α.Ε. ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ", για την υλική βοήθεια και για τη συμμετοχή του στην επίσημη τάξη.

3. Χάλκινη πλακέτα στα Κυπριακά Ταχυδρομεία, στο Φιλοτελικό Μουσείο και στους καλλιτέχνες Βασιλική Κωνσταντινέα, Παναγιώτη Γράββαλο και Μάριο Αγγελόπουλο, για την πολύπλευρη

συμπαράσταση στο έργο της και τη συμμετοχή τους στην επίσημη τάξη.

4. Χάλκινη πλακέτα με ευχαριστίες της Ο.Ε. χορηγήθηκε επίσης στους: Πάνο Βουρνά, Μ. Κωνσταντίνη, Δ. Πετσαλάκη, Μ. Μαθιουδάκη, Γ. Μεθυμάκη, Α. Παπαϊωάννου, Α. Βιρβίλη, Ε. Φαϊππέα, Ν. Ζαμπέλα, Γ. Αλεξίου, Μ. Πρώιο, Μ. Αναγνώστου, Ν. Ζαφειρακόπουλο, Ι. Νταή, Θ. Παπαηλιού Ν. Καρδασιλάρη, Ευαγ. Τσακίρογλου, Ι. Βαρλάμη Σ. Χαραλαμπίδη, Σ. Κουτσογιαννίδου, Σ. Κασιμάτη, Αλίκη Φουγιαζή, Βασ. Ιωαννίδου, Αλεξ. Κωνσταντάτου και Παν. Σταθόπουλο, για τις υπηρεσίες που προσέφεραν, ο καθένας από τη θέση του και με τον τρόπο του, χάρη στις οποίες πραγματοποιήθηκε η "ΕΛΛΑΣ '84".

5. Ύστερα από πρόσκληση της Οργανωτικής Επιτροπής, χορηγήθηκε αναμνηστικό δώρο με ευχαριστήρια επιστολή σε όσους μετείχαν στην Επίτιμη Τάξη.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι η Ε.Φ.Ε ανακοίνωσε την απόφασή της να διοργανώνει κάθε 5 χρόνια μια Εθνική Φιλοτελική Έκθεση, παρόμοιου προς την "ΕΛΛΑΣ '84" επιπέδου, ώστε να διατηρηθεί υψηλά το κύρος του θεσμού.

Επισημαίνεται επίσης ότι για πρώτη φορά δημοσιεύτηκαν στον Φιλοτελικό Τύπο (ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ τεύχος 511/1985, σελίδα 68) τα οικονομικά αποτελέσματα μιας Πανελληνίας Έκθεσης Γραμματοσήμου, τα οποία ήταν ικανοποιητικά. Η "ΕΛΛΑΣ '84" είχε ένα οικονομικό όφελος της τάξης των 500.000 δραχμών, που σημαίνει σημαντικές εισπράξεις από πώληση φακέλων, φεγιά και αναμνηστικών μεταλλίων.

Δημοσιεύματα στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο:

ΒΗΜΑ (17/11/84):

...Φιλοτελικοί θησαυροί απ' όλο τον κόσμο, συνολικής αξίας 400 εκατομμυρίων δραχμών, πρόκειται να εκτεθούν στην Εθνική Έκθεση γραμματοσήμων, την οποία διοργανώνει η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία για τον εορτασμό των 60 χρόνων από την ίδρυση της και την κυκλοφορία του περιοδικού της "ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ"...

Συλλογές γραμματοσήμων και σπάνια φιλοτελικά ντοκουμέντα από το εξωτερικό άρχισαν ήδη να φθάνουν στην Ο.Ε. για να εκτεθούν στα 510 ειδικά πλαίσια διπλής όψεως, μαζί με πολυάριθμες συλλογές Ελλήνων εκθετών και με τα επίσημα κρατικά εκθέματα των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών της Ελλάδας και Κύπρου...

(Συνεχίζεται)

Μία Audrey Hepburn ταχυδρομημένη ...ακυκλοφόρητη!

Η Audrey Hepburn (1929-1993), της οποίας το κανονικό όνομα ήταν Edda van Heemstra Hepburn-Ruston, γεννήθηκε στις Βρυξέλλες του Βελγίου, από μητέρα Ολλανδή που κατείχε τίτλο βαρόνης και πατέρα Άγγλο τραπεζίτη. Σπούδασε σε ιδιωτικά σχολεία Αγγλίας και Ολλανδίας. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής της Ολλανδίας (1943-4), όπου η οικογένεια ζούσε, πέρασε δύσκολα χρόνια, κυρίως από υποσιτισμό. Λίγο μετά τον πόλεμο, η Όντρου άρχισε να εργάζεται σαν μοντέλο και από το 1951 σαν ηθοποιός του κινηματογράφου όπου και διέπρεψε. Το 1988 και μέχρι το τέλος της ζωής της ασχολήθηκε με ένα νέο ρόλο, ο οποίος ανέδειξε το σπουδαίο ψυχικό κόσμο της αξέχαστης ηθοποιού. Σαν ειδική πρέσβειρα της UNICEF, αφιέρωσε τη ζωή της, με επιτυχία και αποτελεσματικότητα, στη βοήθεια των παιδιών της Αφρικής και Λατινικής Αμερικής.

Τα τελευταία λίγα χρόνια, ένα από τα κυρίαρχα θέματα φιλοτελικών συζητήσεων στη Γερμανία ήταν και πάλι η πανέμορφη Audrey Hepburn, η αξέχαστη πρωταγωνίστρια των ταινιών "Διακοπές στη Ρώμη" (βραβείο Ακαδημίας για την ίδια), "Εξυπνο μουτράκι", "Μπρέκφαστ στο Τίφανι", "Charade", "Ωραία μου κυρία", "Πόλεμος και ειρήνη", "Σαμπρίνα", "Περίμενε μέχρι να νυχτώσει" και τόσων άλλων, που ομόρφυναν

Μήπως επειδή οι κληρονόμοι της ηθοποιού απαίτησαν υπέρογκα δικαιώματα την τελευταία στιγμή; Μήπως δεν τους άρεσε η επιλογή της φωτογραφίας; Ποιος άλλος μπορεί να ήταν ο λόγος; Τέλος πάντων, τέτοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί ξανά.

Πριν όμως κοπιάσουν τα πρώτα ερωτηματικά, να όμως που δημιουργήθηκαν καινούργια.

Κάποιος Γερμανός κύριος από τη Φραν-



τη ζωή μας μερικές δεκαετίες πριν.

Ο λόγος ήταν η έκδοση ενός γερμανικού γραμματοσήμου με την εικόνα της, που τελικά δεν εκδόθηκε, αλλά ...ταχυδρομήθηκε και πουλιέται στις δημοπρασίες! Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Τα γερμανικά ταχυδρομεία είχαν αποφασίσει και προαναγγείλει την έκδοση μίας σειράς έξι γραμματοσήμων που θα απεικόνιζαν ισάριθμους ηθοποιούς του κινηματογράφου: τους Τσάρλι Τσάπλιν, Μέριλιν Μονρό, Ζαν Γκαμπέν, Γκρέτα Γκάρμπο και Όντρου Χέπμπορν. Όταν όμως η σειρά κυκλοφόρησε στις 10 Οκτωβρίου 2001, η Χέπμπορν έλειπε, χωρίς καμία εξήγηση. Τα ερωτηματικά των φιλοτελιστών ήταν πολλά. Γιατί αποσύρθηκε την τελευταία στιγμή;

Καφούρτη αγόρασε μια παρτίδα σφραγισμένα γραμματόσημα, τα έπλυνε, τα σιδέρωσε, τα ξεδιάλεξε και άνοιξε τον ολόφρεσκο Michel του, προσπαθώντας να δει πόσο είναι τιμολογημένα. Ω του θαύματος, όμως! Ανάμεσα σε πολλά άλλα, ήταν και η Όντρου Χέπμπορν, χαμογελαστή, με την πίπα στο στόμα και με μία πεντακάθαρη σφραγίδα πάνω στο πανέμορφο ευγενικό πρόσωπό της! Ο κύριος από τη Φρανκφούρτη, που δεν ήξερε λεπτομέρειες της έκδοσης, παραξενεύτηκε. Μπήκε σε σκέψεις, άρχισε να κάνει συγκρατημένες χαρές...

Κάποια στιγμή συνοφρυώθηκε, σταμάτησε κάθε κίνηση και προσπάθησε να θυμηθεί... Μα βέβαια! Αυτό το γραμματόσημο το είχε δει σε παλαιότερο φύλλο της εφημερίδας που συνή-

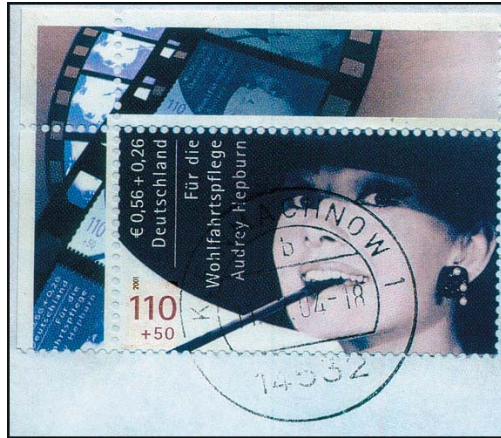
θως διάβαζε, με τον υπότιτλο “μοναδικό γνωστό κομμάτι”! Έψαξε, τη βρήκε, έκανε τη σύγκριση. Ήταν το ίδιο. Άρα το δικό του ήταν το δεύτερο γνωστό κομμάτι!

Αποτέλεσμα: Στη δημοπρασία του οίκου Köhler, η Χέπμπουργκ του Herr Walter από τη Φρανκφούρτη έπιασε 58.000 € ! Επρόκειτο για το σπανιότερο γραμματόσημο του νεότερου γερμανικού φιλοτελισμού.

Είναι φανερό ότι μετά από αυτό οι κυνηγοί φιλοτελικών σφαλμάτων βάλθηκαν να ψάχνουν όλα τα σφραγισμένα τους, απ’ άκρη σ’ άκρη της χώρας. Άραγε, να υπήρχε και άλλο παρόμοιο κομμάτι;

Μέχρι στιγμής υπήρξε και τρίτος τυχερός. Ένας συλλέκτης από το Düsseldorf είχε αγοράσει ένα πακέτο με άπλυτα για 10 €. Ανάμεσά τους ήταν και μία τρίτη Χέπμπουργκ, και μάλιστα “ωραιότερη” από όλες τις άλλες, καθότι ήταν “γωνία φύλλου” από φυλλαράκι των δέκα. Τον περασμένο Οκτώβρη παρουσιάστηκε σε δημοπρασία της ίδιας πόλης με εκκίνηση 50.000 €.

Ποιος θα μας εξηγήσει πώς συνέβη και διέρευσαν αυτά τα τρία γραμματόσημα; Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει καμία επίσημη ή ανεπίσημη εξήγηση. Πάντως εμείς, έστω και αν δεν



είμαστε μεταξύ των τυχερών που συνάντησαν τη Χέπμπουργκ ανάμεσα στα σφραγισμένα τους, θα θυμόμαστε με πολλή νοσταλγία την αξέχαστη ηθοποιό και κάθε φορά που θα βλέπουμε τις υπέροχες ταινίες της θα αναλογιζόμαστε χρόνια παλιά κι’ αξέχαστα...

Michele Picardi,
Notiziario Tematico del CIFT
Μετάφραση, προσθήκες: Π. Λεούση



Από την 1^η εκτέλεση του “Ύμνου στο γραμματόσημο”, κατά την γιορτή της βασιλοπιας στο Φιλοτελικό Μουσείο

Μουσικές συνθέσεις για το Γραμματόσημο

Όπως είχαμε προαναγγείλει στο περασμένο τεύχος του Θ.Φ., σας παρουσιάζω σήμερα ένα σύντομο ιστορικό των διαφόρων μουσικών συνθέσεων που έχουν κατά καιρούς γραφτεί για το γραμματόσημο, το ταχυδρομείο και το φιλοτελισμό, χρησιμοποιώντας το ίδιο, σχεδόν, κείμενο που εκφώνησα σαν εισαγωγή στην πρώτη δημόσια εκτέλεση του τραγουδιού μου «Ύμνου στο γραμματόσημο» που έλαβε χώρα την Δευτέρα, 31 Ιανουαρίου στο Φιλοτελικό και Ταχυδρομικό Μουσείο της Αθήνας, κατά τη διάρκεια της κοινής γιορτής για την κοπή της βασιλόπιπας που διοργάνωσε ο Σύλλογός μας μαζί με τους «Φιλοτελιστές των Αθηνών» και την Πανελλήνια Ένωση Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ (βλέπε περισσότερα στη σελ. 23).

Όλοι όσοι αγαπούν πραγματικά το γραμματόσημο, προσφέρουν σε αυτό αρκετό χρόνο από τη ζωή τους. Όσοι μάλιστα εξασκούν ένα επάγγελμα ή έχουν μία ειδικότητα που κάποια στιγμή μπορεί να φανεί χρήσιμη στην οργάνωση και λειτουργία φιλοτελικών συλλόγων ή εκδηλώσεων, το κάνουν πρόθυμα, αποτελεσματικά και αφιλοκερδώς. Με αυτό τον τρόπο έχουμε νομικούς που φροντίζουν για τη σύνταξη, νομιμοποίηση ή αναθεώρηση καταστατικών, λογιστές που αναλαμβάνουν την ταμειακή διαχείριση συλλόγων ή εκθέσεων, μηχανικούς που καταρτίζουν το σχεδιασμό τοποθέτησης πλαισίων σε εκθέσεις, γνώστες χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών και εκδοτικών προγραμμάτων που βοηθούν ανάλογα, κλπ.

Αλήθεια, τι ανάλογο θα μπορούσε να προσφέρει ένας μουσικός; Το γεγονός ότι όσες φορές κάποια φιλοτελική εκδήλωση διαθέτει πιάνο και ο υπογράφων εξασκεί για λίγη ώρα την τέχνη του πάνω σ' αυτό, προσπαθώντας να συμβάλει στην επιτυχία μιας τοπικής έκθεσης, ενός *palmares* ή μιας φιλοτελικής βραδιάς, ποτέ δεν

θεώρησε αρκετό και αξιόλογο. Οι ζωντανοί ήχοι της μουσικής, όσο και να τέρπουν, έχουν την ίδια τύχη με αυτήν του προφορικού λόγου ("έπετα περρόνεντα")! Μετά το τέλος της εκδήλωσης δεν μένει τίποτα, ή σχεδόν τίποτα...

Για χρόνια με τριγύριζε η σκέψη για τη σύνθεση ενός φιλοτελικού ύμνου, ενός "Ύμνου στο Γραμματόσημο". Καθώς όμως η σύνθεσή του δεν ήταν ποτέ στις τρέχουσες υποχρεώσεις μου, φιλοτελικές ή μη, η απόφαση μετατίθετο πάντα για "αργότερα"! Όταν όμως κάποια στιγμή, εδώ και κάποιους μήνες, φίλος πρόεδρος ορειβατικού συλλόγου μου ζήτησε να του γράψω ένα τραγούδι σε τύπο ύμνου για το σύλλογό του, μόλις τον τελείωσα άρχισα να νιώθω ...τύψεις! "Πώς είναι δυνατό να γράψω γρήγορα και με προθυμία ένα τραγούδι για το φίλο μου –αλλά και για το χόμπι της ορειβασίας που το λατρεύω, χωρίς όμως να είναι στις πρώτες μου προτεραι-



Ο Robert Stolz, ο τελευταίος μεγάλος του Βιεννέζικου βάλς, σε μερικές από τις αμέτρητες φιλοτελικές παρουσίες του. Τόσο στο γραμματόσημο, όσο και στις σφραγίδες διακρίνονται μουσικά μέτρα από το Βαλς των Φιλοτελιστών



ΝΑΠΟΛΙ, 8° ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ "AUGUSTO MASSARI"



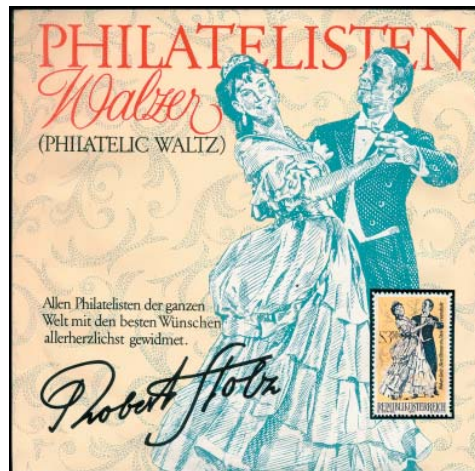
Το Φιλοτελικό Τραγουδί του Augusto Massari, σε διακόσμηση φακέλου και στην αναμνηστική σφραγίδα, από τον διεθνή μουσικοφιλοτελικό διαγωνισμό του 1981 που φιλοξενήθηκε στο Λουξεμβούργο

όητες όπως ο φιλοτελισμός- και να αναβάλλω συνεχώς τον Ύμνο στο Γραμματόσημο"; Θύμωσα με τον εαυτό μου και σε λίγες μέρες ο ύμνος ήταν έτοιμος.

Είναι πολύ λίγο γνωστή στους διεθνείς φιλοτελικούς κύκλους η ύπαρξη "Διεθνούς Φιλοτελικού Ύμνου" που από χρόνια έχει αποδεχθεί η Παγκόσμια Φιλοτελική Ομοσπονδία. Απόδειξη ότι όταν στο τεύχος 627 (2004) δημοσιεύτηκε σχετικό πληροφοριακό άρθρο του φίλου Αντώνη Βιρβίλη, κανείς δεν γνώριζε κάτι γι' αυτόν. Σύμφωνα με το άρθρο, η μουσική είναι παρμένη από τον αριστουργηματικό –αλλά πολυχρησιμοποιημένο- "Ύμνο στη χαρά" (An die Freude) από το τέταρτο μέρος της 9ης Συμφωνίας του Μπετόβεν, με λόγια φιλοτελικού περιεχομένου που αντικατέστησαν αυτά του ποιήματος του Φρειδερίκου Σίλερ. Όμως το ίδιο μουσικό θέμα έχει χρησιμοποιηθεί κατά κόρον, είτε σαν Ύμνος της Ευρώπης, είτε σαν Γερμανικός Εθνικός Ύμνος που ανακρουόταν για να τιμηθούν οι πρώτοι νικητές τα χρόνια που οι δύο Γερμανίες λάβαιναν μέρος στις Ολυμπιάδες με χωριστές ομάδες, είτε ακόμα και σαν Ύμνος της ...Ζιμπάμπουε την περίοδο 1974-1980, αλλά και σε αρκετές ακόμη περιπτώσεις! Γιατί θα πρέπει η ίδια αυτή μελωδία να είναι και φιλοτελικός ύμνος;

Αμέσως σχεδόν μετά την εμφάνιση του γραμ-

ματοσήμου το 1840, διάφοροι συνθέτες, επηρεασμένοι συναισθηματικά από την δημοφιλία του ταχυδρόμου, του ταχυδρομικού κέρατος, της ταχυδρομικής άμαξας και των άλλων σχετικών συμβόλων που συμμετείχαν στην διαδικασία διεκπεραίωσης της αλληλογραφίας (η επιστολή ήταν το μοναδικό μέσο τηλεπικοινωνίας), αλλά και από την αγάπη τους στο γραμματόσημο και στο χόμπι του φιλοτελισμού που γρήγορα καθιερώθηκε, άρχισαν από νωρίς να κάνουν διάφορες συνθέσεις με σχετικό θέμα. Οι πρώτες μουσικές αφιερωμένες στο γραμματόσημο είναι γνωστές από το 1853 και 1855 ("The Rat tat of Postman's Polka, άγνωστου συνθέτη και "The Postman's Knock" του Άγγλου William Thomas Whighton, αντίστοιχα). Ακολούθησαν άλλοι συνθέτες και συνθέσεις που θα ήταν κουραστικό



Σκηνή από οπερέτα του Ρόμπερτ Στολτς σε γραμματόσημο και το εξώφυλλο του δίσκου μιας από τις εκτελέσεις του Βαλς των Φιλοτελιστών με την ίδια απεικόνιση.

–ίσως και αδιάφορο- για τον αναγνώστη να τις αναφέρουμε εδώ. Θα ήταν όμως παράλειψη αν δεν αναφέραμε μερικά διάσημα ονόματα συνθετών που άφησαν συνθέσεις με τίτλους ταχυδρομικού – φιλοτελικού χαρακτήρα, όπως οι Johann Strauss (Posthorn Polka), Franz Schubert (Die Taubenpost και το Die Post), Karl Millöcker (Post Scriptum Polka), Adolphe Adam (Freunde vernehmet die Geschichte) κ.ά.

Εκεί όμως που οφείλουμε να σταθούμε ιδιαίτερα, είναι σε δύο συνθέτες που συνέθεσαν μουσική ειδικά για το φιλοτελισμό: τους Robert Stolz (1880-1975) και Augusto Massari (1887-1970). Ο πρώτος είναι Αυστριακός και είναι ασφαλώς ο πιο γνωστός συνθέτης που έγραψε αυθεντική μουσική για φιλοτελισμό. Ο Robert Stolz θεωρείται ως ο μεγαλύτερος τελευταίος συνθέτης οπερέτας της χώρας του. Έχει συνθέσει πλήθος οπερέτες, πόλκες, μαζούρκες και μαρς, κατά το πρότυπο των γνωστών μεγάλων Βιεννέζων συνθετών, που παίζονται πάντοτε με μεγάλη επιτυχία. Ο Robert Stolz είναι ο καλλιτέχνης που έχει τιμηθεί φιλοτελικά περισσότερο από όλους τους άλλους στη χώρα του, με γραμματόσημα και πλήθος αναμνηστικών σφραγίδων. Υπάρχουν επίσης αρκετές εκδόσεις γραμματοσήμων με την εικόνα του από διάφορες χώρες (Γερμανία, Σαν Μαρίνο, Κορέα, Παραγουάη), καθώς και αναμνηστικές σφραγίδες (Γερμανία, Ουγγαρία κλπ.).

Η φιλοτελική δημοφιλία του Stolz ενισχύθηκε και από το γεγονός ότι τόσο ο ίδιος, όσο και η γυναίκα του Einze ήταν φιλοτελιστές. Γράφοντας λοιπόν το "Philatelisten Walzer" (χωρίς λόγια), όντας ο ίδιος φιλοτελιστής και ζώντας σε μία χώρα όπου η μουσική και ο φι-

λοτελισμός δεσπόζουν στην κοινωνική ζωή των κατοίκων της, είναι εύκολο να καταλάβουμε γιατί υπάρχουν τόσο πολλές φιλοτελικές εκδόσεις προς τιμήν του.

Ο δεύτερος συνθέτης φιλοτελικού τραγουδιού για τον οποίο θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα είναι ο Ιταλός Augusto Massari. Το τραγούδι "Il CANTO DEL FILATELICO" (το τραγούδι του φιλοτελιστή, σε ρυθμό εμβατηρίου) που συνέθεσε, πρόσθεσε αρκετά στη δημοφιλία του σαν συνθέτη. Ήταν και αυτός φιλοτελιστής, με μεγάλη αγάπη στο γραμματόσημο. Είχε μάλιστα ο ίδιος χρηματοδοτήσει ένα ετήσιο βραβείο, το οποίο δινόταν στην καλύτερη μουσικο-φιλοτελική συλλογή της χρονιάς, που επιλεγόταν μέσα από μία διεθνή σχετική έκθεση που οργάνωνε το Gruppo Musica του Centro Italiano di Filatelia Tematica (CIFT). Το βραβείο αυτό πήρε το όνομα "Premio Internazionale Augusto Massari". Μετά το θάνατό του συνθέτη το 1970, το βραβείο εξακολούθησε να αθλοθετείται από τον γιό του, και, τα τελευταία χρόνια, από τον ίδιο τον Σύλλογο, εξακολουθώντας πάντα να φέρει το όνομά του εμπνευστού του.



Ο Στολτς "με τσιμπιδάκι και φακό", και με νότες από το Βαλς των Φιλοτελιστών

Έγραψα λοιπόν το τραγούδι "Ύμνος στο γραμματόσημο", προσφορά μου στον Ελληνικό Φιλοτελισμό, ελπίζοντας σε μία ευμενή υποδοχή του από το φιλοτελικό κόσμο της πατρίδας μας και, ίσως, -γιατί όχι; - σε μία ευρύτερη αποδοχή του και εκτός συνόρων, με την κατάλληλη προσαρμογή των στίχων σε μία ή περισσότερες διενείς γλώσσες..

Παντελής Λεούσης



Τρεις μουσικοί που συνέθεσαν για το Γραμματόσημο ή τους παράγοντές του (Φραντς Σούμπερτ, Γιόχαν Στράους γιός και Καρλ Μιλέκερ) και η μουσική του εγκεκριμένου από τη FIP Φιλοτελικού Ύμνου, από την 9η του Μπετόβεν

Σημείωση: Λόγω τεχνικού προβλήματος του τυπογραφείου, η παρούσα παρτιτούρα δεν εκτυπώθηκε καλά στο προηγούμενο τεύχος, γι' αυτό και επαναλαμβάνεται σήμερα.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Andante, ♩ = 96

Στίχοι-Μουσική : Παντελή Λεούση

Fa Do7 Fa La- Re7 Sol-

mf C1. Υ - μνο για σέ - να θα τρα - γου - δη - σω, μι - κρό χαρ - τά - κι
C2. Μι - κρό χαρ - τά - κι, α - γα - πη - μέ - νο, με συν - τρο - φεύ - εις

Sib Fa Fa Do7 Fa La- Re-

4 χρω - μα - τι - στό τις α - ρε - τές σου *f* για να τι - μή - σω
α - πό πται - δι, στις α - ρε - τές σου κεν - τώ και υ - φαί - νω

Mi7 La La7 Re-

8 και για τα τό - σα που σου χρω - στώ.
γνώ - ση για τέχ - νη κ' αίσ - θη - τι - κή.

Re7 Sol- Do7 Fa Re- Re-7 Sol Sol- Do7

11 *p* Μι - κρό χαρ - τά - κι, χά - ρη σε σέ - να γνώ - ρι - σα φί - λους, βρή - κα χα - ρές,
Με τα - ξι - δεύ - εις σ'ά - γνω - στους κό - σμους, μόρ - φω - σης, γνώ - σης, πο - λι - τι - σμού.

Fa Do7 Fa La- Sib

15 *mf* γύ - ρι - σα τό - πους, κέρ - δι - σα ε - παί - νους, ώ - ρες ε - ξαί - σιες,
Κον - τά σου βρι - σκω και νούρ - γιους δρό - μους, στιγ - μέσ γα - λή - νης

Do Fa Do *Tranquillo e legato*

18 μο - να - δι - κές *mf* Ref.: Μ'έ - μα - θες στην έ - ρευ - να, στην τά - ξη,
και στο - χα - σμού.

Fa Sib Fa

22 *p* μ'έ - κα - νες πιο πλού - σιο, πιο σο - φό, πόν - το - τε μη βρέ - ξει και μη στά - ξει

Sol Do Come prima Do7 Fa

26 *mf* σ'εί - χα, με τσι - μπί - δι και φα - κό! Μή - νυ - μα - γά - πης

Fa La- Re7 Sol- Sib Fa

29 κ'ά - δελ - φο - σύ - νης στον κό - σμο στέλ - νεις ε - νω - τι - κό,

Fa Do7 Fa La- Sib Do Fa

33 *f* πρέ - σβυ της γνώ - σης και της ει - ρή - νης, *ff* μι - κρό χαρ - τά - κι, σ'ευ - χα - ρι - στώ.

Η γιορτή της βασιλόπιτας του Συλλόγου μας

Η φετινή γιορτή της κοπής της βασιλόπιτας που συνδιοργάνωσε ο Σύλλογός μας με τους «Φιλοτελιστές των Αθηνών» και τον Πανελλήνιο Σύλλογο Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ, ήταν μία ιδιαίτερη επιτυχημένη φιλοτελική γιορτή, κατά γενική ομολογία.

Έλαβε χώρα τη Δευτέρα, 23 Ιανουαρίου, στην αίθουσα του Ταχυδρομικού και Φιλοτελικού Μουσείου.

Παρά το γεγονός ότι ο καιρός ήταν αντίθετος, οι ανακοινώσεις της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας έστελναν μηνύματα και προβλέψεις απαισιοδοξίας, πολλοί ήταν οι «πιστοί», πρόεδροι και αντιπρόσωποι Φιλοτελικών Εταιρειών, φιλοτελιστές και φίλοι των τριών Συλλόγων, που προσήλθαν για να συμμετάσχουν στη γιορτή, την οποία επίσης τίμησε με την παρουσία της η ηγεσία της Διεύθυνσης Φιλοτελισμού των ΕΛΤΑ.

Μετά από τους καθιερωμένους χαιρετισμούς και τα καλωσορίσματα των τριών προέδρων Θ. Γαλάνη, Β. Σεκόπουλου και Π. Λεούση, ο παρουσιαστής της βραδιάς Αντώνης Βιρβίλης εισήγαγε τον Πρόεδρο της ΕΦΟ Μ. Τσιρώνη, ο οποίος εκφώνησε ομιλία που αναφερόταν στην έκδοση γραμματοσήμων για τους Διεθνείς Ολυμπιακούς Αγώνες των Αθηνών του 1906, επ' ευκαιρία των πενήντα χρόνων από την τέλεση τους. Η ομιλία διανθίστηκε με προβολή σχετικού φιλοτελικού υλικού.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκε η ταινία μικρού μήκους του Θ. Γαλάνη "Οι Ολυμπιακοί Αγώνες μέσα από τα γραμματόσημα", διάρκειας 16 λεπτών. Ήταν μία εξαιρετική παραγωγή, εύκολα κατανοητή ακόμα και από το μη φιλοτελικό κοινό, που εντυπωσίασε και καταχειροκροτήθηκε.

Ακολούθησε βράβευση του Συμβούλου Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ Μωυσή Κωνσταντίνη από τον Πρόεδρο του Συλλόγου Φιλοτελιστών-Υπαλλήλων ΕΛΤΑ, για την πολύχρονη προσφορά του.

Οι εκδηλώσεις που διάνθισαν τη γιορτή της βασιλόπιτας έκλεισαν με την πρώτη δημόσια εκτέλεση του τραγουδιού του Π. Λεούση "Ύμνος στο Γραμματόσημο", σε στίχους και μουσική δική του. Προηγήθηκε σύντομη εισήγηση του συνθέτη για το ιστορικό των μουσικών έργων που έχουν γραφτεί κατά καιρούς σε όλο τον κόσμο για το γραμματόσημο, το φιλοτελισμό, τα ταχυδρομεία και τους ταχυδρόμους (βλέπε σχετικό άρθρο στη σελίδα 23). Η εισήγηση αυτή τεκμηριώθηκε με παράλληλη προβολή φιλοτελικού υλικού.

Η εκτέλεση του "Ύμνου στο Γραμματόσημο" πραγματοποιήθηκε από τη μικτή Χορωδία του Αγ. Βασιλείου Πειραιώς υπό τη διεύθυνση του Πρόδρομου Δασιγένη, με τη συνοδεία του συνθέτη σε μικρό ηλεκτρικό πιάνο, ενώ στους ακροατές είχε ήδη διανεμηθεί δίπτυχο που περιλάμβανε την παρτιτούρα και τους στίχους του τραγουδιού. Το δίπτυχο περιλάμβανε επίσης σύντομη εισήγηση περί Θεματικού Φιλοτελισμού, πλούσια εικονογραφημένη με ποικίλα φιλοτελικά ντοκουμέντα, καθώς και παρουσίαση των δραστηριοτήτων του Πανελληνίου Συλλόγου Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας.

Ακολούθησε μία επανάληψη της εκτέλεσης του "Ύμνου στο Γραμματόσημο", δίνοντας έτσι την ευκαιρία στο κοινό να τον σιγοτραγουδήσει, συνοδεύοντας τη χορωδία.

Η γιορτή έκλεισε με μικρή δεξίωση.

Ήταν έκδηλη η ικανοποίηση των παρευρισκομένων για την ποικιλία και την ποιότητα των εκδηλώσεων της γιορτής. Η ικανοποίηση αυτή εκφράστηκε τόσο με τα παρατεταμένα χειροκροτήματα που ακολούθησαν κάθε μία από τις επί μέρους εκδηλώσεις, όσο και με τα θερμά συγχαρητήρια προς τους Προέδρους των τριών οργανωτών Συλλόγων και τους παράγοντες τις όλης εκδήλωσης.

Ο Σύλλογός μας εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς τους αδελφούς Συλλόγους των «Φιλοτελιστών των Αθηνών» και του Πανελληνίου Συλλόγου Φιλοτελιστών Υπαλλήλων ΕΛΤΑ για την άριστη συνεργασία για την προετοιμασία και πραγματοποίηση της γιορτής, καθώς και στα ΕΛΤΑ, τόσο για τη συμμετοχή τους στη δαπάνη της δεξίωσης, όσο και για την προσφορά των δώρων που κέρδισαν οι τρεις τυχεροί του νομίματος.

Αντί της “ΑΝΟΙΚΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ” και του “Αχ! Αυτό το πλάνο...”

Στην ιστοσελίδα <http://www.japhila.cz/hof/> βρέθηκε μία πολύ καλά δομημένη θεματική συλλογή που θα μπορούσε άριστα να χρησιμοποιηθεί σαν παράδειγμα για τους φίλους θεματικούς. Σκέφτηκα λοιπόν, στη θέση των στηλών «Ανοικτή Επιστολή» και «Αχ! αυτό το πλάνο...» να σας παρουσιάσω αυτή τη φορά όσες σελίδες αυτού του εκθέματος μας επιτρέπουν η στενότητα του χώρου και η πληθώρα της ύλης.

Ανήκει στον Carlos Dalmiro Silva Soares από τη Βραζιλία. Η ποικιλία του υλικού που χρησιμοποιεί, ο ισορροπημένος τρόπος με τον οποίο ταξινομεί τα αντικείμενα στις σελίδες του, ο λακωνικός αλλά μεστός τρόπος με τον οποίο δίνει τις θεματικές και φιλοτελικές πληροφορίες, όλα συμβάλλουν στο να θεωρήσουμε πως αυτή η συλλογή είναι όντως αξιοπρόσεκτη. Αυτό αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι αποτελείται από 128 φύλλα (8 πλαίσια), πράγμα που σημαίνει βραβεύσεις από Μεγάλο Επίχρυσο και επάνω. Αν και η ιστοσελίδα δεν αναφέρει τις βραβεύσεις της συλλογής, προσωπικά θεωρώ ότι της ανήκει τουλάχιστον ένα Χρυσό μετάλλιο σε διεθνές επίπεδο.

Συνιστώ στους ενδιαφερόμενους να επισκεφτούν την παραπάνω ιστοσελίδα. Έχει και άλλες ενδιαφέρουσες συλλογές, τόσο θεματικές όσο και άλλων τάξεων.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ, Ο ΜΑΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣ



Γαλλία -1899- Επιστολή-Μονόφυλλο με διαφήμιση "SEXOLÉINE, έξτρα λευκό λάδι ασφαλείας

Εισαγωγή

Γεωλογική προέλευση
Πρώτες χρήσεις
υδρογονανθράκων

Προοπτικές

Γεωτρήσεις
-Υποθαλάσσιες
-Μεσόγειες γεωτρήσεις

Γεωγραφία του πετρελαίου

Παραγωγή
Πετρελαϊκή βιομηχανία
-Διύλιση
-Πετροχημική βιομηχανία

Μεταφορά
Βιομηχανική ασφάλεια

Πετρέλαιο και οικολογία Πετρελαϊκές επιχειρήσεις

-Ιδιωτικές εταιρείες
-Εθνικές εταιρείες

Πετρελαϊκές κρίσεις
Εναλλακτικές πηγές
Συμπέρασμα

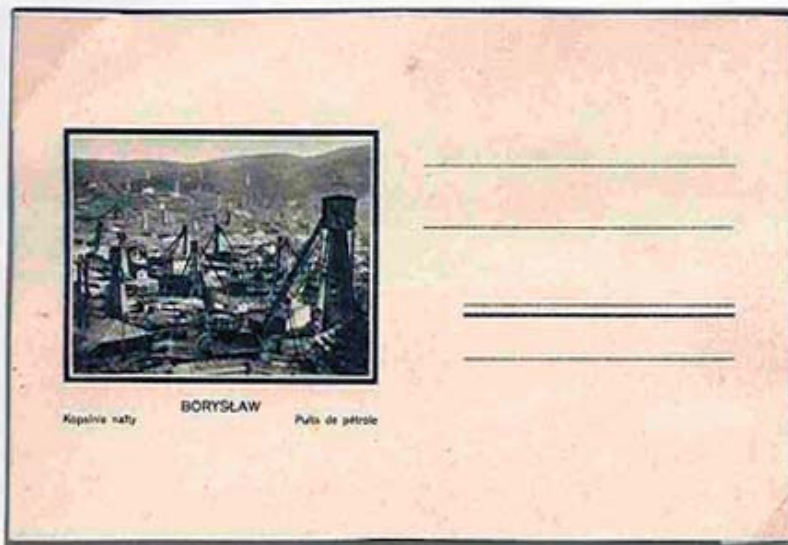
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο πολιτισμός μας εξαρτάται από τα κατώτερα μικροοργανισμών, ζώων και φυτών, που θάφτηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια χρόνια πριν και μετασχηματίστηκαν με φυσικά μέσα σε πετρέλαιο ή άλλους υδρογονάνθρακες.



Δοκίμιο, χαρτί εφημερίδας

Είναι αδύναμο βεβαιώσουμε πως αν ξαφνικά οι υδρογονάνθρακες εξασφαλιζόνταν, τότε ο κόσμος θα ακινητοποιούταν



Poland - 1936 - Post of stationary - green color - Towers of Oil
Πολωνία - 1936 - Δοκίμιο μονοφύλλου σε πράσινο χρώμα. Πύργοι άντλησης πετρελαίου



Δοκίμιο

Γεωλογική προέλευση



Οι υδρογονάνθρακες συναντώνται σε υγρή ή αέρια κατάσταση, στους τόπους όπου δημιουργήθηκαν ή αλλού, μέσω μετακίνησης λόγω γεωλογικών φαινομένων.



Δοκίμο χρώματος



Ιταλία -1920- Φάκελος μονόφυλλο με διαφήμιση "ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΓΕΝΟΒΑ"

Οι συγκεντρώσεις όπου συναντάται πετρέλαιο λέγονται reservoirs. Συναντώνται στην ξηρά ή στη θάλασσα, σε όλα τα βάθη. Λόγω της προέλευσής τους, οι υδρογονάνθρακες είναι πλούσιοι σε άνθρακα, υδρογόνο και οξυγόνο.

Εταιρείες πετρελαίου

Ιδιωτικές εταιρείες



Διάτρηση "ESSO"
ΗΠΑ



Διάτρηση "ESSO"
Δανία



Σουηδία -1928- Ταχυδίο με "ESSO"



Διάτρηση "ESSO"
Αγγλία



Τυνησία -1955- Ταχυδίο: Σταθμός βενζίνης



Αγγλία: Βινέτα με "ESSO"



Γερμανία -1934- Μηχανόσημο της ESSO

Συμπέρασμα



Αργεντινή -1943- Μηχανόσημο: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ



Διάκρηξη "ESSO", Αγγλία

Η οικονομία ενέργειας αποτελεί τη μοναδική άμυνα της ανθρώπινης κληρονομιάς



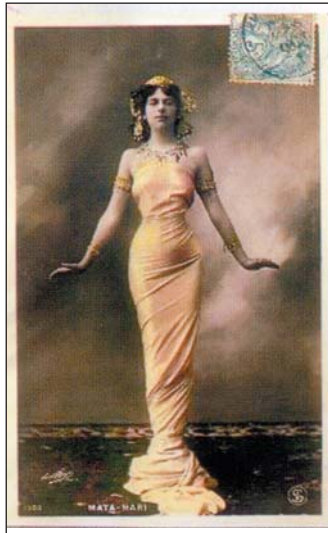
Ιταλία -1922- Φάκελος Μονόφυλλο με διαφήμιση: Βενζίνη "LAMPPO"

Margaretha Geertruida Zelle, Πράκτωρ Η 21, ή Μάτα Χάρι... αν προτιμάτε

Στο Leeuwarden, πρωτεύουσα της Ολλανδικής επαρχίας της Frisia, υπάρχει από το 1981 το "Fries Museum". Είναι το μεγαλύτερο επαρχιακό μουσείο της χώρας, συγκεντρώνει περισσότερο από 400.000 αντικείμενα και το επισκέπτονται πάνω από 60.000 επισκέπτες το χρόνο. Τα αντικείμενα που συγκεντρώνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι αυτά των συλλογών των Sam Wagenaar και Henny Keikes, που βρίσκονται στο ίδιο κτίριο και είναι αφιερωμένα σε μία προσωπικότητα που γεννήθηκε στο Leeuwarden το 1876 με το όνομα Margaretha Geertruida Zelle, και έμεινε πολύ περισσότερο γνωστή με το καλλιτεχνικό όνομα Μάτα Χάρι (στα Μαλαϊκά σημαίνει «Μάτι της αυγής»). Με αυτό το όνομα έμεινε επίσης γνωστή ως κατάσκοπος.

Το 1996, στο ισόγειο του Μουσείου διαμορφώθηκε ένα ιδιαίτερος χώρος αφιερωμένος στη Μάτα Χάρι, τον οποίο ο διευθυντής των συλλογών της, ο Gerik Koormans, ονομάζει με υπερηφάνεια Σαλόني της Μάτα Χάρι. Σε αυτό το χώρο είναι συγκεντρωμένα πολυάριθμα κειμήλια, αντικείμενα κάθε είδους, πάνω από 60 βιβλία γραμμένα για την διάσημη συμπολίτισσά του, καθώς και χιλιάδες από αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών που αναφέρονται σε αυτήν και καλύπτουν μία περίοδο 80 ετών.

Αυτή η ψηλή, όμορφη και μυστηριώδης χορεύτρια υπήρ-



ξε η πρώτη που παρουσίασε στη δύση το δημόσιο καλλιτεχνικό και προκλητικό γδύσιμο, αυτό που αργότερα ονομάσαμε στριππίζ. Χορεύοντας στα σαλόνια των πλουσίων της μπουρζουαζίας, αφαιρούσε ένα-ένα, τα λεπτά βέλα της, μένοντας στο τέλος με μόνο μερικά κοσμήματα να καλύπτουν το γυμνό σώμα της. Η επιτυχία της υπήρξε θυελλώδης. Το 1905 είχε ήδη κατακτήσει ολόκληρο το Παρίσι, το Βε-

ρολίνο, τη Μαδρίτη, τη Βιέννη, το Άμστερνταμ. Ο λαμπερός κόσμος που απολάμβανε τις παραστάσεις της ήταν τραπεζίτες, διπλωμάτες και κάθε λογής αξιωματούχοι, για τους οποίους η Μάτα Χάρι έτρεφε ιδιαίτερη αδυναμία.

Ήξερε να χορεύει με τρόπο αισθησιακό και προκλητικό και πολλοί επινόησαν εξωτικές βιογραφίες της, εξολοκλήρου κατασκευασμένες. Στην πραγματικότητα στην Ανατολή βρέθηκε μόνο σαν σύζυγος ενός αξιωματικού και στην Ιάβα έμαθε την τοπική γλώσσα, καθώς και τον τρόπο να χορεύει από τις γυναίκες του τόπου,

Όταν έφτασε στο Παρίσι βρήκε ένα ιδεώδες περιβάλλον. Η μεγάλη έκθεση των Παρισίων του 1900 είχε δημιουργήσει ένα διάχυτο ενδιαφέρον για κάθε είδους εξωτικού ερωτισμού!

Πολλοί ήταν και οι δημοσιογράφοι που είχαν γοητευθεί από την όμορφη Ολλανδή. Ας διαβάσουμε μερικές γραμμές από έντυπα της εποχής. Η «La Presse» της 18ης Μαρτίου 1905 γράφει: «Η Mata Hari δεν ενεργεί μόνο με το παιχνίδι των



Μηχανόσημο που χρησιμοποίησε η γενέτειρα πόλη της Χάρι για τα 100 χρόνια της γέννησής του περιβόητου τέκνου της

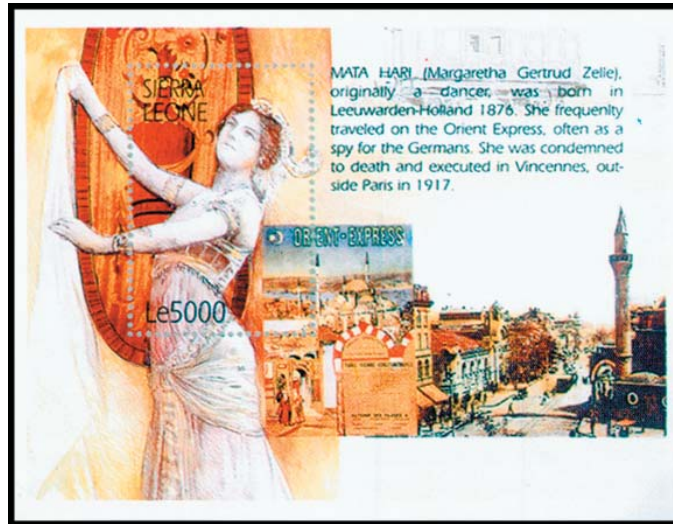
ποδιών της, των βραχιόνων της, των ματιών της, του στόματος και των καρμινόχρωμων νυχιών της. Απελευθερωμένη από τα ρούχα της, κινείται και ενεργεί με όλο της το σώμα».

Η «Nieuwe Rotterdamsche Courant» της 31ης Μαΐου 1905 γράφει: «Ιέρεια; Χορεύτρια; Μεγάλη κυρία; Οι άντρες ζητούν και επιδιώκουν να το μαντέψουν. Λέγεται πως τέσσερες υπουργοί της κυβέρνησης την έχουν προσκαλέσει σε γεύμα και πως αυτή τους έδωσε τη δυνατότητα να προσεγγίσουν την τέχνη της από κοντά, μέσα στην οικειότητα των σαλονιών τους».

Αυτή η φήμη περί «σαλονιών» έδωσε την ευκαιρία στη Μάτα Χάρι για συμβόλαια εμφανίσεων σε όλη την Ευρώπη, στο Τροκαντερό και στο Ολυμπιά του Παρισιού, στην Πολιτιστικό Κέντρο της Μαδρίτης, στην περιφέρη Όπερα του Μοντεκάρλο, στην αίθουσα της Sezession και στο θέατρο Απόλλων της Βιέννης, στη Σκάλα του Μιλάνο. και το καλοκαίρι του 1913, και πάλι στο Παρίσι, στα Φολί Μπερζέρ. Οπουδήποτε εμφανιζόταν γέμιζαν τα θέατρα από κόσμο. Ο Ιταλός συνθέτης όπερας Τζιάκομο Πουτσίνι της έστειλε λουλούδια στο Μοντεκάρλο. Ο Γάλλος συνθέτης Ζιλ Μασενέ έγραψε: «Βλέποντάς την να χορεύει, ο κόσμος γίνεται ευτυχής».

Την 1η Σεπτεμβρίου 1914 είχε οριστεί η πρώτη παράστασης του «Κλέφτη εκατομμυρίων» στο Μετροπόλ Θεάτερ του Βερολίνου, στην οποία πρωταγωνιστούσε, αλλά η έκρηξη του Μεγάλου Πολέμου ακύρωσε την παράσταση και διέκοψε την καλλιτεχνική της σταδιοδρομία.

Με την έκρηξη του πολέ-



Για τα 125ά γενέθλια της Mata Hara η Σιέρα Λεόνε κυκλοφόρησε το 2001 ένα φεγιέ που απεικονίζει τη χορεύτρια, με φόντο τοπία της Ανατολής, με πλλή φαντασία και απίθανη αναφορά στο Οριάν Εξπρές!

μου, η Μάτα Χάρι, συνηθισμένη να κάνει τη μεγάλη ζωή, βρέθηκε σε δυσκολία. Μέχρι τότε, πάντα βρισκόταν κάποιος να πληρώνει τους μεγάλους λογαριασμούς της. Όμως τώρα ήταν διαφορετικά, αφού πολλοί από τους θαυμαστές ή εραστές της ήταν στο μέτωπο, είχε φτάσει η λιτότητα των δύσκολων καιρών, τα ταξίδια από τη μια χώρα στην άλλη είχαν ιδιαίτερες δυσκολίες, με τις δυσκολίες έκδοσης άδειας και την πληθώρα των απαιτούμενων εγγράφων. Έφθασε η στιγμή που τα προσωπικά οικονομικά της δεν της επέτρεπαν καμία άσκοπη δαπάνη και δεν είχε ούτε τη δυνατότητα να αναζητήσει συμβόλαια, αφού παραστάσεις δεν γίνονταν πια.

Τότε ακριβώς, κάποιος την παρουσίασε σε έναν υψηλόβαθμο υπεύθυνο των μυστικών γερμανικών υπηρεσιών. Πριν τον πόλεμο το Ράιχ είχε αμελήσει τη δημιουργία τέτοιων υπηρεσιών. Οργανώθηκαν τελικά μόλις στα τέλη του 1914, με ένα

δίκτυο κατασκόπων στη Δανία, Ολλανδία, Ελβετία, Σουηδία, Ισπανία και Η.Π.Α. Αυτές οι υπηρεσίες είχαν προς διάθεση σημαντικά κονδύλια γι' αυτούς που είχαν πρόσβαση στη γαλλική κοινωνία και ιδιαίτερα στο στρατιωτικό περιβάλλον, και τη δυνατότητα να προσφέρουν «καλές υπηρεσίες».

Η Μάτα Χάρι στρατολογήθηκε από την Υποδιεύθυνση Γ3 της Γενικής Στρατιωτικής Διοίκησης και κατευθύνθηκε στη Γαλλία με τον κωδικό αριθμό Η 21. Στο Ντίσελντορφ πήρε μία σύντομη εκπαίδευση πάνω στα συστήματα μετάδοσης μυστικών μηνυμάτων, καθώς και μία προκαταβολή 20.000 ολλανδικών φιορινιών. Μόλις έφτασε στο Παρίσι εγκαταστάθηκε στο Γκραν Οτέλ και μετά στο Ελιζέ Παλάς Οτέλ.

Και ενώ η δουλειά της σαν κατάσκοπος προς όφελος των Γερμανών πηγαίνει περίφημα, το γαλλικό Δεύτερο Γραφείο επωφελείται από τις σχέσεις της με τον ένα Ρώσο πλοίαρχο για



Μάτα Χάρι, με Γκάρμπο και Νοβάρo. Τι συνδυασμός και πόσο ταιριαστοί ρόλοι! Πάντως, οι ταινίες των George Fitzmaurice (1932) και Jean-Louis Richard (1965) είναι οι καλύτερες και περισσότερο γνωστές από αυτές που γυρίστηκαν με αφορμή τη συγκλονιστική ζωή της Mata Hari

να της προτείνει μία ανάλογη δραστηριότητα στο κατακτημένο Βέλγιο. Εκείνη αποδέχεται, ζητώντας για αμοιβή ένα εκατομμύριο φράγκα. Όμως όλη αυτή η κινητικότητα δεν διέλαθε της προσοχής των βρετανικών υπηρεσιών, που πετυχαίνουν στο τέλος να αποκαλύψουν τον μυστηριώδη πράκτορα Η 21.

Το Φεβρουάριο του 1917 η Μάτα Χάρι συνελήφθη στο δωμάτιο της στο Elysées Palace Hotel και κλείστηκε στις φυλακές του Saint-Lazare. Εκεί άρχισε να ανακρίνεται από 14 ανακριτές. Οι 12 από αυτούς την ανέκριναν χωρίς την παρουσία δικηγόρου. Η δίκη της άρχισε στις 12 Ιουλίου και κατέληξε με την καταδίκη της σε θάνατο, για εσχάτη προδοσία.

Το ξημέρωμα της 15ης Οκτωβρίου, η σαραντάχρονη Ολλανδή εκτελέστηκε με τυφεκισμό, πάνω στις επάλξεις του οχυρού της γαλλικής πόλης Vincennes. Φορούσε ένα μεγάλο σκούρο καπέλο και δεν δέχτηκε να της δεθούν τα μάτια. Οι Γάλλοι δεν επέμειναν να την δέσουν, έτσι ώστε ο θάνατος να τη βρει ελεύθερη και ολόρθη.

Με τον καιρό, έκα-

νε την εμφάνισή του μεγάλος αριθμός βιβλίων με θέμα τη συναρπαστική, όσο και τραγική ζωή της πιο διάσημης γυναίκας κατασκόπου στην ιστορία. Άλλες περισσότερο ή λιγότερο δραματοποιημένες, συχνά με αρκετή δόση φαντασίας, οι συγγραφείς αναμίγνυαν σε αυθαίρετες δόσεις την κατασκοπία με τον ερωτισμό και το θάνατο. Λίγο αργότερα άρχισαν να εμφανίζονται και οι ταινίες.

Η πρώτη ταινία ήταν του 1931, παραγωγή της Metro-Goldwin-Mayer και είχε μία ιδεώδη πρωταγωνίστρια: τη Γκρέτα Γκάρμπο. Η ίδια η Γκάρμπο, στη διάρκεια ολόκληρης της κινηματογραφικής της σταδιοδρομίας, αντιπροσώπευε ένα αδιαπέραστο αίνιγμα. Ακόμα και όταν αποσύρθηκε στην ιδιωτική της ζωή, έμεινε ένας θρύλος. Το σύντροφο τη Μάτα Χάρι, Ρώσο πλοίαρχο Vadim von Massioff, υποδύθηκε ο

Ραμόν Ναβάρo, ο ωραιότερος εραστής που εκείνο τον καιρό διέθετε το Χόλιγουντ. Ένα δεύτερο φιλμ, ιταλο-γαλλικής συμπαραγωγής, ήρθε στις αίθουσες το 1964, υπό τον τίτλο "Μάτα Χάρι πράκτορας Η 21". Η σκηνοθεσία ήταν του Φρανσουά Τριφó (Francois Truffaut) και πρωταγωνίστρια ένα άλλο ιερό τέρας του σινεμά: η Ζαν Μορό. Ρώσος εραστής ήταν ο Ζαν Λουί Τρεντινιάν (Jean-Louis Trintignant). Το 1984, ο Curtis Harrington γύρισε ένα -όχι ιδιαίτερα επιτυχημένο- «ριμέικ» με την Σύλβια Κρίστελ στον κύριο ρόλο.

Μεταξύ των πολυάριθμων βιβλίων για τη Μάτα Χάρι, μερικά αξίζουν ιδιαίτερης μνείας. Αυτό με τον τίτλο "Ονομαζόταν Μάτα Χάρι" του Sam Wagenaar ήταν αποτέλεσμα πολυετών ερευνών, οι οποίες οδήγησαν και στη δημιουργία του Μουσείου του Leeuwarden που προαναφέραμε. Ο πλοίαρχος George Ladoux, ο οποίος το 1916 είχε στρατολογήσει την Ολλανδή σαν πράκτορα της Γαλλίας, δημοσίευσε το 1932 το βιβλίο *Πώς κατάφερα να συλλάβω τη Μάτα Χάρι* (Comment j'ai fait arrêter Mata Hari). Ο Pierre Bouchardon δημοσίευσε το 1953 τα «Απομνημονεύματα» του πατέρα του, δικαστή Louis Bouchardon, που είχε ανακρίνει την κατάσκοπο επί τέσσερες μήνες. Το σχόλιο που συνόδευε τη δικαστική απόφαση του 1917



"Μάτα Χάρι" με τη Ζαν Μορό. Και αυτή η ταινία δεν ήταν από τις καλύτερες που γυρίστηκαν με θέμα την τρικυμιώδη και τραγική ζωή της όμορφης Ολλανδής



Τρεις ωραίες μηχανικές σφραγίδες της εφημερίδας "Il Corriere Italiano" από τις πόλεις Αγκόνα, Ρώμη και Φλωρεντία.

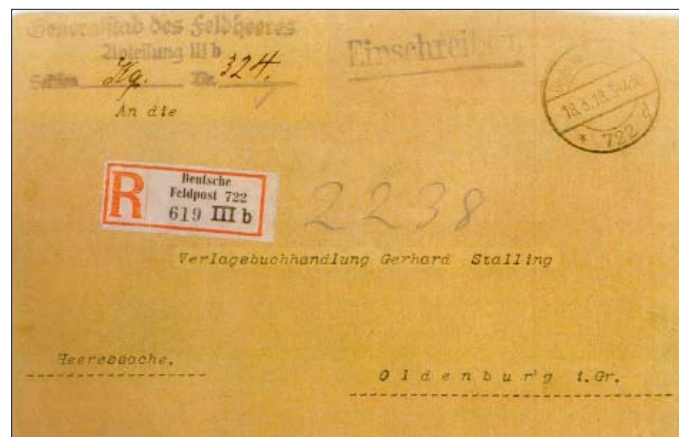
ήταν το εξής: «(Η Μάτα Χάρι) ήταν ένα άτομο γεννημένο επίβουλο, αδίστακτο, προσποιητό και ανειλικρινές, μαθημένο να διασκεδάσει στις πλάτες του καθενός, χωρίς ενδοιασμούς, αποπλανώντας τους άνδρες με το κορμί του».

Όμως το μυθιστόρημα με τίτλο «Μάτα Χάρι» που γράφτηκε το 1924 από τον Guido da Verona και δημοσιεύτηκε σε συνέχειες στην ημερήσια εφημερίδα "Il Corriere Italiano", ήταν αυτό που δημιούργησε τη μεγαλύτερη φιλοτελική απήχηση. Η διαφημιστική μηχανική σφραγίδα της εφημερίδας κυκλοφόρησε σε 41 διαφορετικές ιταλικές πόλεις.

Το καπέλο της Μάτα Χάρι πουλήθηκε από τον οίκο Sotheby του Λονδίνου σε ένα Καναδό συλλέκτη, ο οποίος το διέθεσε αργότερα στο Fires Museum του Leeuwarden. Το 2000 και το 2004 εκτέθηκε στη Γαλλία και στη Γερμανία, και, τον ίδιο χρόνο, στο Αυτοκρατορικό Πολεμικό Μουσείο του Λονδίνου. Οπουδήποτε εκτέ-

θηκε, προσέλκυσε δεκάδες χιλιάδες επισκεπτών. Ο θρύλος της συναρπαστικής Ολλανδής χορεύτριας ζει ακόμα.

Hans Paikert, από το Notiziario Tematico del CIFT
Μετάφραση Π. Λεούση



Συστημένη επιστολή από το Generalstab des Feldkeeres, Abteilung III b, το τμήμα που συντόνιζε τις υπηρεσίες στρατιωτικής κατασκοπείας, το οποίο το 1915 στρατολόγησε τη Mata Hari.



Wolfgang Amadeus Mozart

το μεγαλύτερο
παιδί θαύμα
όλων των εποχών

Φέτος όλη η πολιτισμένη ανθρωπότητα γιορτάζει το Έτος Μότσαρτ. Ειδικές εκδηλώσεις διοργανώνονται παντού, από ιδιωτικούς και κρατικούς φορείς. Το Ελληνικό Ραδιόφωνο αφιέρωσε ένα ολόκληρο τριήμερο στη μεγάλη επέτειο: τα 250 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου μουσουργού. Το πρώτο κανάλι της Ελληνικής Τηλεόρασης αφιέρωσε ένα ολόκληρο εικοσιτετράωρο με παρουσιάσεις συναυλιών και έργων όπερας από το ευρύ μοτσαρτικό ρεπερτόριο, ενώ το Κανάλι της Βουλής πρόβαλε το τη γνωστή ταινία του Μίλος Φόρμαν Amadeus. Όλα τα μουσικά ιδρύματα της χώρας προγραμμάτισαν ειδικές παραστάσεις με αποκλειστικά εκτελέσεις έργων του. Όλα τα περιοδικά και οι εφημερίδες του αφιερώνουν εκτενή άρθρα. Ειδικές εκθέσεις γραμματοσήμων διοργανώνονται σε χώρες του Δυτικού Κόσμου προς τιμήν αυτού που χαρακτηρίστηκε σαν η μεγαλύτερη μουσική ιδιοφυΐα όλων των εποχών...

Ο «Θεματικός Φιλοτελιστής» συμμετέχει στους εορτασμούς, βάζοντας και αυτός το μικρότερο, το απειροελάχιστο πετραδάκι του, στον τεράστιο πνευματικό "πύργο" που όλος ο πολιτισμένος κόσμος κτίζει για να τιμήσει τον μουσικό ο οποίος, στα μόλις 35 χρόνια που έζησε, πρόλαβε να κληροδοτήσει στην ανθρωπότητα μία αιώνια παρακαταθήκη ακουστικής ευωχίας, μια κληρονομιά παντοτινής υψηλής αισθητικής απόλαυσης.

Τα τέσσερα τεύχη της φετινής χρονιάς θα φιλοξενήσουν από ένα μικρό άρθρο που θα αναφέρεται σε στοιχεία από τη ζωή, το έργο και παραλείπόμενα από το βραχύ πέρασμα του μεγάλου Αυστριακού από τον κόσμο.

Ο Wolfgang Amadeus Mozart γεννήθηκε στο Ζάλτσμπουργκ της Αυστρίας το 1756, από πατέρα διάσημο αρχιμουσικό, βιολονίστα, συνθέτη και συγγραφέα. Ο Λεοπόλδος Μότσαρτ, διαβλέποντας τη μουσική έφεση του γιού του, από τα νηπιακά του ακόμα χρόνια, αφιερώθηκε στην προσπάθεια

της δημιουργίας ενός μουσικού που θα έμενε στην ιστορία της μουσικής, χωρίς να αποφύγει την καταπίεση και τις στερήσεις των χαρών της παιδικής ηλικίας, στις οποίες υπέβαλλε τον ταλαντούχο γιό του.

Ο μικρός Μότσαρτ σε ηλικία

τέσσάρων ετών έπαιζε ήδη πολύ καλά πιάνο και στα έξη του είχε τελειοποιηθεί αρκετά στο βιολί, ενώ αυτοσχεδίαζε με εκπληκτικό τρόπο στο πιάνο ολοκληρωμένα μουσικά κομμάτια στιγμιαίας έμπνευσης. Με αυτά τα προσόντα, στα έξη του χρόνια πραγματοποίησε την πρώτη του περιοδεία του στο



Ο Μότσαρτ στο πιάνο, με τον πατέρα του και την αδελφή του



"Παιδί θαύμα". έξη ετών, όπως ήταν όταν εμφανίστηκε σε συναυλία στις Βρυξέλλες το 1762



Μουσικό πρότυπο του Μότσαρτ υπήρξε ο Cristoforo Gluck, συνθέτης της όπερας "Ορφέας και Ευρυδίκη"



Joseph Haydn, ο καλύτερος και πιστότερος φίλος του Μότσαρτ

εξωτερικό (Άουγκσμπουργκ, Ουλμ, Φρανκφούρτη, Βρυξέλλες, Παρίσι, Λονδίνο), η οποία διήρκεσε πέντε χρόνια, παίζοντας σε αυλές, σαλόνια και αίθουσες συναυλιών, και αφήνοντας τους πάντες άφωνους και έκθαμβους με τις πρώιμες μουσικές του επιδόσεις. Στα ταξίδια αυτά είχε την ευκαιρία να γνωρίσει μουσικούς και άγνωστα σ' αυτόν μουσικά είδη που του διεύρυναν τους καλλιτεχνικούς ορίζοντες.

Ήταν μόλις δέκα ετών όταν ο αρχιεπίσκοπος του Σάλτσμπουργκ του ζήτησε να συνθέσει το πρώτο μέρος ενός ορατόριου (εκκλησιαστική, χορωδιακή μουσική) που τελείωσε με επιτυχία το 1767. Ταυτόχρονα, στα 11-12 χρόνια του, συνθέτει πολλά άλλα μουσικά έργα, καθώς και δύο όπερες, ενώ συνεχίζει να μελετά και να συμπληρώνει την κατάρτισή του ακούγοντας έργα Κριστόφορο Γκλουκ, συχνάζοντας σε συναυλίες και συναναστρεφόμενος σπουδαίους μουσικούς, όπως, π.χ. τον Γιόζεφ Χάιντν, με τον οποίο ανέπτυξε στενή φιλία.

Στα τέλη του 1769 επιχείρησε το πρώτο του ταξίδι στην Ιταλία, πραγματοποιώντας στάσεις σε διάφορες πόλεις και παρουσιάζοντας το

1770 ακόμα δύο όπερες.

Άλλοτε στη Βιέννη και άλλοτε στο Σάλτσμπουργκ, γράφει ασταμάτητα όπερες και άλλα έργα, ενώ κρατά και τη θέση του Konzertmeister (εξάρχοντας μουσικού) μέχρι το 1777, οπότε πήγε στη Γερμανία για καλύτερα αμειβόμενες μουσικές παραγγελίες. Στο Μάνχαϊμ, μουσικό κέντρο της Ευρώπης εκείνη την εποχή, γνώρισε και ερωτεύθηκε την Αλοΐσια Βέμππερ.

Το δυσκολότερο, ίσως, κομμάτι της ζωής του πέρασε



ο Μότσαρτ από το 1777 έως το 1779. Στο διάστημα αυτό έχασε τη μητέρα του, διαλύθηκε η



Ένας από τους τελευταίους πίνακες του Μότσαρτ, λίγο πριν πεθάνει στα 35 του χρόνια.



Lorenzo da Ponte, λιμπρετίστας και συνεργάτης του Μότσαρτ.

σχέση του με την Βέμππερ και η αριστοκρατία—που αποτελούσε το μοναδικό, σχεδόν, στήριγμα των καλλιτεχνών—φάνηκε πως δεν τον υποστήριζε πια. Η κατάσταση άρχισε να βελτιώνεται ουσιαστικά μετά την επιτυχία της όπεράς του «Ιδομενέας, βασιλιάς της Κρήτης» (1781), που παρουσιάστηκε στο Μόναχο. Τον ίδιο χρόνο, εγκατεστημένος στη Βιέννη, παντρεύτηκε την Κονσταντσα Βέμππερ, ανιψιά του συνθέτη Καρλ Μαρία φον Βέμππερ και αδελφή της πρώην μνηστής του.

Ακολούθησε με μεγάλη επιτυχία η κωμική όπερα «Απαγωγή από το σεράι», παραγγελία του αυτοκράτορα Ιωσήφ Β', ενώ τα έργα οργανικής μουσικής ακολουθούν το ένα μετά το άλλο, χωρίς όμως να απολαμβάνουν ιδιαίτερης αποδοχής.

Η γνωριμία και συνεργασία του Μότσαρτ με τον λιμπρετίστα Λορέντζο Ντα Πόντε έδωσε αφορμή για τη γέννηση των δύο αριστουργημάτων του: «Οι γάμοι του Φίγκαρο» (1786) και «Ντον Τζοβάνι» (1787), που παρουσιάστηκαν αρχικά στην Πράγα. Όμως στη Βιέννη, τον επόμενο σταθμό τους, η υποδοχή ήταν παγερή.

Μετά τον θάνατο του

Γκλουκ ο Μότσαρτ ανέλαβε τη θέση του Kammermusik (Αυλικού Μουσικού) του αυτοκράτορα Ιωσήφ Β' και ως επιστέγασμα της συνεργασίας συνέθεσε την όπερα «Così fan tutte» (Έτσι κάνουν όλες, 1790). Όταν ανέβηκε στον θρόνο ο Λεοπόλδος Γ', ο Μότσαρτ συνέθεσε για την τελετή της στέψης την όπερα «La clemenza di Tito» (Η επιείκεια του Τίτου, 1791) και στη συνέχεια αφιερώθηκε στο τελευταίο θεατρικό έργο του που έφερε τον τίτλο «Ο μαγεμένος αυλός» (1791). Εξαντλημένος από την έντονη ζωή και βασανισμένος από τις οικονομικές δυσχέρειες, πέθανε, αφήνοντας ατέλειωτο το Ρέκβιεμ, που του είχε παραγγείλει κάποιος κόμης του Βάλσεγκ και που συμπληρώθηκε μετά τον θάνατό του από τον μαθητή του Φραντς Ξάβερ Ζίμαγερ.

Μολονότι έχει υποστηριχθεί κατά καιρούς ότι ο Μότσαρτ δολοφονήθηκε από τον Σαλιέρι, αυτή η πληροφορία παραμένει παντελώς ανεπιβεβαίωτη, ενώ σύγχρονες έρευνες θεωρούν, σχεδόν απόλυτα, ότι ο θάνατός του προήλθε από νεφρική ανεπάρκεια.

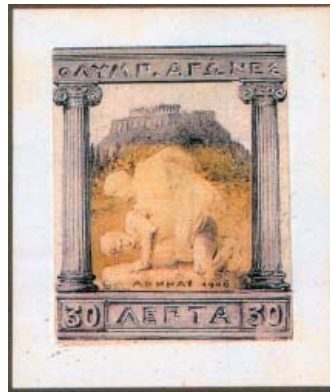
Π. Λ.

Από δω και από κεί...

Δοκίμιο καλλιτέχνη

Προσφάτως, η δημοπρασία γνωστού οίκου της Ελβετίας φιλοξένησε προς πώληση το εικονιζόμενο δοκίμιο καλλιτέχνη του 30λεππου του 1906, διαστάσεων 133X173 χιλ. Στον σχετικό κατάλογο της δημοπρασίας παρουσιάστηκε ολοσέλιδο, με την περιγραφή: «υπέροχα ζωγραφισμένο στο χέρι, μονταρισμένο σε μικρό χαρτόνι». Από κάτω είχε την τιμή εκτίμησης: 15.000-20.000 SF (Ελβετικά Φράγκα)!

Το μοναδικό αυτό κομμάτι προέρχεται από την περίφημη συλλογή του πασίγνωστου Ιταλού συλλέκτη Totò Caruso. Αν δεν γνωρίζετε, σας πληροφορούμε ότι ο Caruso ήταν επί χρόνια πρόεδρος της Θεματικής Φιλοτελικής Εταιρείας της Ιταλίας (CIFT), με την οποία ο Σύλλογός μας συνεργάζεται στενά. Κατά τα άλλα, καμία ...σύγκριση!



Ιδιωτικών Ταχυδρομείων της Αργεντινής συνέχεια.

Δεν γνωρίζω πόσοι από τους αναγνώστες μας ενδιαφέρονται να βάλουν τον **Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα** στη συλλογή τους (στις διαστάσεις που είχε πριν από τα γνωστά του προβλήματα). Η ιδιωτική ταχυδρομική εταιρεία OCA της Αργεντινής φρόντισε γι' αυτούς, με την εικονιζόμενη έκδοση που σας παρουσιάζουμε σε ΦΠΗΚ. Όσον αφορά στο αν «μπαίνει» ή «δεν μπαίνει», οι κανόνες της FIP είναι σαφείς: *Κατάλληλο θεωρείται το ταχυδρομικό υλικό το οποίο προορίζεται για τη διακίνηση της αλληλογραφίας... που εκδόθηκε ... χρησιμοποιήθηκε ως ένγκυρο για τη γραμματοσήμανση από μέρους κρατικών ταχυδρομικών γραφείων, τοπικών ή ιδιωτικών, ή από άλλες αρχές δεόντως επιφορτισμένες ή εξουσιοδοτημένες.* Άρα μπαίνει χωρίς κανένα δισταγμό...



ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ 2005



1. Έκθεση γραμματοσήμων, καρτ ποστάλ και φωτογραφιών από τις αλησμόνητες πατρίδες.

2. 4^η Πανευβοϊκή Έκθεση παλαιών καρτ ποστάλ και θεματικού γραμματοσήμου.

3. 30 χρόνια λειτουργίας της Φιλοτελικής Εταιρείας Δράμας

4. 8^η Σύνοδος Διευθυντών Εθνικών Ολυμπιακών Ακαδημιών.

5. 14^ο Βαλκανικό Πρωτάθλημα Σωματικής Διάπλασης.

6. Ιπποδρομίες Δοξάτου.

7. 100 χρόνια Ρόταρυ (1905-2005).

8. Ελληνοπολωνική πολιτιστική γνωριμία μέσω Φιλοτελισμού.

9. 95 χρόνια από την ίδρυση του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων.

11. 24^ο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Βάδην Ταχυδρομικών Υπαλλήλων.

12. 5^ο Πανελλήνιο Φιλοτελικό Συνέδριο.

13. 13^η Διεθνής Έκθεση Τηλεκάρτας.

13Α. Έναρξη λειτουργίας Τελωνείου Εξοχής - Κάτω Νευροκοπίου (δεν κυκλοφόρησε).

14. Φεστιβάλ Επιδαύρου.

15. 45^η Διεθνής Σύνοδος για νέους μετέχοντες.

16. 1^ο Συνέδριο Ελληνικού Οίνου.

17. Εθνική Ελλάδος Πρωταθλήτρια Ευρώπης 2004 - Ένας χρόνος από το θρίαμβο.

18. Έκθεση Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας.

20. 40^α Δημήτρια.

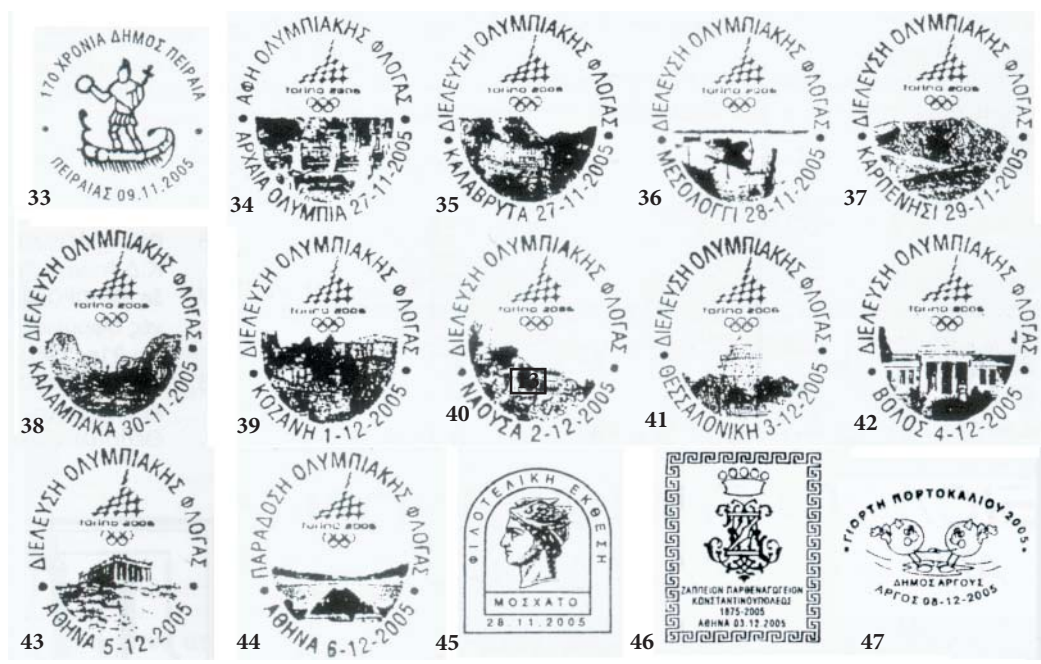
21. 30^η ετήσια συνάντηση παλαιών προσκόπων.

22. Νέο αυτοματοποιημένο Κέντρο Διαλογής Ωραιοκάστρου Θεσσαλονίκης.

23. 70^η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης (όμοια με την περσινή).

24. 2000 χρόνια του διαβήτη.

- 25. 41^ο Ευρωπαϊκό Συνέδριο για τη μελέτη του ζαχαρώδους διαβήτη [EASD]
- 26. Επίσκεψη Οικουμενικού Πατριάρχου στη Φλώρινα.
- 27. Αρχάγγελος 2005.
- 28. 28^ο φεστιβάλ κινηματογράφου ταινιών μικρού μήκους.
- 29. 19^η Αμφικιπνία συλλόγων εθελοντών αιμοδοτών Ελλάδος.
- 30. 2^ο Πανελλήνιο Συνέδριο: Οι τρεις Μηλιώτες Διδάσκαλοι του Γένους.
- 31. 4^ο Συνέδριο Εραλδικής και Γενεαλογικής Επιστήμης.
- 32. 1^ο ιστορικό φθινοπωρινό ράλι 2005.
- 33. Έκθεση του Ιστορικού Αρχείου Δήμου Πειραιά.
- 34-44. Λαμπαδηδρομία ΧΧ χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων (11 σφραγίδες).
- 45. Φιλοτελική Έκθεση Μοσχάτο 2005.
- 46. 130 χρόνια λειτουργίας του Ζαππείου Παρθεναγωγείου Κωνσταντινούπολης
- 47. Γιορτή πορτοκαλιού 2005.



ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Επιμελείται ο Νομικός Καρδούλης

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 4 Νοεμβρίου 2005 κυκλοφόρησε μία νέα Αναμνηστική Σειρά Γραμματοσήμων με τίτλο «ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΠΟΥ ΑΦΗΣΑΝ ΕΠΟΧΗ», στις παρακάτω κλάσεις και ποσότητες: Κλάση € 0,01 τεμ. 1.000.000, € 0,30 1.000.000, € 0,50 3.000.000, € 2,25 1.000.000, € 2,85 300.000.

Τα παραπάνω γραμματόσημα είναι σε φύλλα των 25 τεμαχίων.

Εκδόθηκαν επίσης:

- Φάκελοι Πρώτης Ημέρας (τεμ. 35.000), προς € 7,40.

- Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων (τεμ. 3.000). Θα περιέχουν μία σειρά γραμματοσήμων τοποθετημένη σε ανάλογη ποσότητα και όλα μαζί σε ειδική καλαίσθητη συσκευασία. Θα διατίθενται προς € 7,95.

- Ειδικό αναμνηστικό τευχίδιο 30 σελίδων (50.000 τεμ.) με κείμενα, φωτογραφίες και ιστορικά στοιχεία των αυτοκινήτων της σειράς, καθώς και ένα φυλλαράκι με μία σύνθεση με τα 5 γραμματόσημα της σειράς, ενωμένα. Με νεότερη απόφαση, ο ΕΛΤΑ έθεσε σε κυκλοφορία ακόμη 50.000 τευχίδια της ίδιας σειράς, όπου στο γραμματόσημο της κλάσης € 2,85 (FORD MODEL T) δεν περιλαμβάνεται ο τύπος του μοντέλου. (Σημειώνεται ότι τα τευχίδια περιλαμβάνουν κουπόνι για συμμετοχή σε διαγωνισμό με έπαθλο ένα αυτοκίνητο FIAT 600, προσφορά της εταιρείας FIAT).

- Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς (τεμ. 3.000). Θα περιέχουν μία πλήρη σειρά γραμματοσήμων και ένα Φ.Π.Η.Κ. Θα διατίθενται προς € 1

- Κάρτες Μάξιμουμ PREPAID (σετ. 5.000), με την ένδειξη στο πίσω μέρος PORT PAYÉ (ταχυδρομούνται ως αντικείμενα πρώτου βάρους εξωτερικού ανεξάρτητα από την αξία του γραμματοσήμου που φέρουν). Διατίθενται προς € 8,50 σε πακέτα των πέντε καρτών.

Επιπλέον διατίθενται και μεμονωμένες (τεμ. 3.000 X 5 διαφορετικά αυτοκίνητα) προς € 1,50 εκάστη

- Καδράκια (τεμ. 3.000), αριθμημένα, με ένθετα τα πέντε γραμματόσημα της σειράς, € 20.

- Καδράκια με μεγεθυμένο γραμματόσημο, με παραστάσεις τα αντίστοιχα γραμματόσημα της Σειράς, προς € 16,20 το καθένα (πέντε διαφορετικά κάδρα, ένα για κάθε αυτοκίνητο).

• Στις 10 Ιανουαρίου 2006 κυκλοφόρησε ένα ΦΕΓΙΕ, αριθμημένο, με τίτλο: «ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ EUROPA CERT», διαστάσεων 81 X 105 χιλιοστών, που αποτελείται από δύο γραμματόσημα διαστάσεων 27 X 35 χιλ. των κλάσεων € 1,50 και € 2,50.

Το ΦΕΓΙΕ αυτό κυκλοφόρησε σε 650.000 τεμάχια και πωλείται στην ονομαστική αξία των γραμματοσήμων του, δηλ. € 4,00.

Εκδόθηκαν επίσης:

- Φάκελοι Π.Η.Κ. (τεμ. 35.000) με επικολλημένο το ΦΕΓΙΕ, προς € 5,20.

- Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς (τεμ. 3.000), που περιέχουν το ΦΕΓΙΕ και ένα Φ.Π.Η.Κ. και πωλούνται προς € 12,60.

• Στις 28.02.2006 κυκλοφόρησε, σε φύλλα των 25 τεμαχίων, μία νέα Αναμνηστική Σειρά γραμ-

ματοσήμων με τίτλο «ΠΑΤΡΑ 2006 - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ», στις παρακάτω κλάσεις και ποσότητες: Κλάση: € 0,01 τεμάχια 3.000.000, € 0,15 500.000, € 0,20 800.000, € 0,50 1.000.000, € 0,65 800.000, € 2,25 600.000, € 2,30 300.000.

Εκδόθηκαν επίσης

- Φάκελοι Πρώτης Ημέρας (τεμ. 2 X 35.000) προς € 8,40.

- Τυποποιημένες Σειρές Γραμματοσήμων (τεμ. 3.000) που περιέχουν μία πλήρη σειρά γραμματοσήμων τοποθετημένη σε ανάλογη ποσότητα και όλα μαζί σε ειδική καλαίσθητη συσκευασία, αντί € 8,10.

- Απλά Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς (τεμ. 3.000) που περιέχουν μία πλήρη σειρά γραμματοσήμων, τους δύο Φ.Π.Η.Κ. που περιλαμβάνει η συγκεκριμένη σειρά καθώς και το διαφημιστικό φυλλάδιο της, αντί € 18,80.

- Λευκώματα Γραμματοσήμων Σειράς Πολυτελείας (τεμ. 2.000) που περιέχουν μία πλήρη σειρά γραμματοσήμων, τους δύο Φ.Π.Η.Κ. που περιλαμβάνει η συγκεκριμένη σειρά και σχετικό κείμενο. Τιμώνται € 24,30.

- Ειδικό Θεματικό Λεύκωμα Da Vinci (τεμ. 3000) 48 σελίδων, πολυτελούς έκδοσης, το οποίο περιλαμβάνει δέκα προσωπικά γραμματόσημα, με θέματα από την Έκθεση «ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ - Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ» που παρουσιάζεται στα πλαίσια των εκδηλώσεων για την Πάτρα 2006, ως πολιτιστική Πρωτεύουσα, καθώς και συνοδευτικά κείμενα με ανάλυση των εικονιζόμενων έργων. Διατίθεται προς € 20,00.

ΚΥΠΡΟΥ:

• Στις 23.02.2006, κυκλοφόρησε αναμνηστική σειρά για τα «50χρονα των Γραμματοσήμων Ευρώπης», σε φυλλαράκι των τεσσάρων γραμματόσημων με εσωτερική οδόντωση, αξίας 1.20 Κυπριακής Λίρας. Τα γραμματόσημα της σειράς είναι όλα αξίας 30 σεντ το καθένα. Οι αντίστοιχοι ΦΠΗΚ στοιχίζουν 1.40 Λίρες Κύπρου.

• Στις 30 Μαρτίου 2006 κυκλοφόρησαν τρεις σειρές του ενός γραμματοσήμου για να τιμηθούν τα εξής γεγονότα:

α. 400 χρόνια από τη γέννηση του Ολλανδού ζωγράφου Ρέμπραντ (Rembrandt van Rijn)

β. 25 χρόνια του Κυπριακού Φιλοτελικού Μουσείου

γ. Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου 2006.

Τα γραμματόσημα είναι ονομαστικής αξίας 40, 25 και 50 σεντ, αντίστοιχα, και υπάρχουν σε 8.000 μεμονωμένους ΦΠΗΚ που στοιχίζουν 60, 45 και 70 σεντ.

• Στις 12 Απριλίου 2006 θα τεθεί σε κυκλοφορία κοινή σειρά Κύπρου - Ινδίας, από ένα αναμνηστικό φύλλο με δύο ένθετα γραμματόσημα αξίας 40 σεντ το καθένα και ΦΠΗΚ, σε 9000 τεμάχια, στην τιμή της μιας Λίρας Κύπρου.

Ο.Η.Ε

• Στις 6 Δεκεμβρίου 2005 κυκλοφόρησε νέα σειρά γραμματοσήμων με τίτλο "FOOD FOR LIFE" αξίας € 4,22, του ΦΠΗΚ € 5,25 και του ΦΠΗΚ. Triple € 5,06.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 26/01/2006, από το Κεντρικό Φιλοτελικό Κατάστημα, Βύσσης 2 και Αιόλου, επ' ευκαιρία του εορτασμού των 20 χρόνων ζωής του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης.

• Στις 02/02/2006, στα πλαίσια της εκδήλωσης εορτασμού που πραγματοποιήθηκε στην πόλη της Δράμας, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 15 χρόνων λειτουργίας του Συλλόγου Μέριμνας Ποντίων Κυριών Δράμας, με ταυτόχρονη δημιουργία αναμνηστικών εικονογραφημένων συλλεκτικών φακέλων.

• Στις 05/03/2006, στα πλαίσια των εκδηλώσεων για το Καρναβάλι του Σοχού.

• Στις 27/03/2006, στο πλαίσιο της Έκθεσης Αθλητικού Γραμματοσήμου που διοργανώνει η

Φιλοτελική Εταιρεία Πατρών

- Στις 27/03/2006 με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου
- Στις 29/03/2006 με την ευκαιρία της ολικής έκλειψης ηλίου στο Καστελόριζο.

γ) ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:**ΚΥΠΡΟΥ**

- Στις 30 και 31 Ιανουαρίου 2006, με σύνθημα "ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ".
- Από 20 έως 22 Μαρτίου 2006 με σύνθημα "ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΝΕΡΟΥ"
- Από 27 έως 28 Μαρτίου 2006 με σύνθημα "ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ"

δ) ΝΕΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

• Ο ΕΛΤΑ έθεσε στη διάθεση του κοινού ΠΑΖΛ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ με την εμπορική επωνυμία «Stampato», σε συσκευασίες των 60, 120 και 200 τεμαχίων, με παραστάσεις γραμματοσήμων που ανταποκρίνονται σε διαφορετικές ηλικιακές κατηγορίες.

Πιο συγκεκριμένα κυκλοφορούν:

- Δύο Παζλ των 60 τεμαχίων με παραστάσεις: Τσίρκο και Διακοπές - Αερόστατο

Ελληνικό Ταχυδρομείο

- Δύο Παζλ των 120 τεμαχίων με παραστάσεις Διακοπές-Καράβι και FIAT 500.

- Δύο Παζλ των 200 τεμαχίων με παραστάσεις την Εθνική Ελλάδος Ποδοσφαίρου και την Εθνική Ελλάδος Μπάσκετ.

• Ειδικά αναμνηστικά φύλλα 15 προσωπικών γραμματοσήμων με εικαστικό σχετικό με το ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ της ΞΑΝΘΗΣ, προς €15, καθώς και Αναμνηστικούς Συλλεκτικούς εικονογραφημένους Φακέλους με ειδική παράσταση σχετική με το ίδιο θέμα.

• Ειδικά αναμνηστικά φύλλα προσωπικού γραμματοσήμου για το ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ του ΣΟΧΟΥ, προς €10 το ένα, καθώς και δύο Αναμνηστικούς Συλλεκτικούς εικονογραφημένους Φακέλους με ειδική παράσταση σχετική με το ίδιο θέμα.

• Με την ευκαιρία του εορτασμού της ημέρας των ερωτευμένων της 14ης Φεβρουαρίου κυκλοφόρησαν βινιέτες, που δεν έχουν τη χρήση γραμματοσήμου, σε φύλλο εταιρικού – προσωπικού γραμματοσήμου διαστάσεων Α4, το οποίο περιέχει 15 γραμμάτοσημα συνολικής αξίας € 15,00. Στους κενούς χώρους θα απεικονίζονται σχετικές παραστάσεις.

• Ενόψει των εορτών του Πάσχα, ο ΕΛΤΑ δημιούργησε συλλεκτική τρίπτυχη εικόνα από ξύλο και ασήμι 999°, διαστάσεων 15 X 23 cm, με θέμα «Πάσχα Κυρίου». Οι απεικονίσεις του τριπτύχου απεικονίζουν τον Βαΐοφόρο, τη Σταύρωση και την Ανάσταση. Η τιμή της εικόνας ορίστηκε σε € 58.

• Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 70 ετών από το θάνατο του Ελευθερίου Βενιζέλου, ο ΕΛΤΑ εξέδωσε ένα Ειδικό Αναμνηστικό Λεύκωμα, σε 2000 τεμάχια. Αποτελείται από καλαίσθητο δίφυλλο, σκληρό, πανόδετο εξώφυλλο μεγέθους Α4 και περιέχει ένα φύλλο εταιρικού γραμματοσήμου, στους κενούς χώρους του οποίου απεικονίζονται 15 παραστάσεις από την πορεία του Ελ. Βενιζέλου, καθώς και 4 μονόφυλλα με φωτογραφίες που απεικονίζουν σημαντικές στιγμές από τη ζωή του. Τιμάται € 25.

• Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Θεάτρου, δημιουργήθηκε ειδικό αναμνηστικό φύλλο προσωπικού γραμματοσήμου και τριών αναμνηστικών συλλεκτικών φακέλων που κυκλοφόρησαν στις 27 Μαρτίου 2006, στο Κεντρικό Ταχ. Κατάστημα Θεσσαλονίκης.